

ಅಧ್ಯಾಯ 7

ಸತ್ತವರಾಗಿದ್ದವು ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ

ನೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವ

ರೋಮಾ 7ರಲ್ಲಿ, “ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆ” ಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಡಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ನಂತರ ಆ ಹೊಸ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಜೀವಿತವನ್ನು ನಡಿಸುವದರ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 7ರಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ಎರಡು ಸದೃಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು: ನೀವು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರು (ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ); ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ದಾಸರು (ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ). ಅಧ್ಯಾಯ 7ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಮೂರನೆಯ ಸದೃಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾನೆ: ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದೀರಿ (ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ).

ಈ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ, ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ, ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 7ರ ವಿಷಯವಾಗಿ, John R. W. Stott ಹೀಗೆ ಬರೆದರು, “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಅಥವಾ ‘ಆಜ್ಞೆ’ ಅಥವಾ ‘ಲಿಖಿತ ವಿಧಿ’ ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 7:1 ರಿಂದ 8:4ರ ವರೆಗಿನ ಇಡೀ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾರಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.”¹ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಪೌಲನ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 7:7).

ಯೆಹೂದ್ಯರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು “ದೇವರಿಂದ ದೊರಕಿರುವ ಸರ್ವೋಚ್ಚವಾದ ವರದಾನ” ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು.² ಅರಸನಾದ ದಾವೀದನು ಹೀಗೆ ಬರೆದದಿದ್ದನು, “ಯೆಹೋವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಲೋಪವಿಲ್ಲದ್ದು; ಅದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಮಾಡುವಂಥದ್ದು. ಯೆಹೋವನ ಕಟ್ಟಳೆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು; ಬುದ್ಧಿಹೀನರಿಗೆ ವಿವೇಕಪ್ರದವಾಗಿದೆ” (ಕೀರ್ತನೆ 19:7). ಹೇಗೂ, ರೋಮಾಪುರಂದರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು:

ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವನಾದರೂ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ನೀತಿವಂತನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ (3:20).

ಯಾಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಜನರನ್ನು ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುವಂಥದು (4:15).

ಅಪರಾಧಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹಾಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಮಧ್ಯೆ ಬಂತು (5:20).

ನೀವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಲ್ಲ, ಕೃಪೆಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದೀರಷ್ಟೇ (6:14).

ಪೌಲನ ಯೆಹೂದಿ ವಾಚಕರಿಗೆ ಆತನು ದೇವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅತ್ಯಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಈಗ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾದ ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಮಯವು ಬಂದಿತ್ತು. ಆತನು ಅಧ್ಯಾಯ 7ರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ವಭಾವ (7:1-6)

ವಿವಾಹದ ಸಾದ್ಯಶ್ಯ (7:1-3)

¹ಸಹೋದರರೇ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ—ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಿಕಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ²ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ-ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಹೆಂಡತಿಯು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು; ಗಂಡನು ಸತ್ತರೆ ಗಂಡನ ಹಂಗು ಆಕೆಗೆ ತಪ್ಪುವದು. ³ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗ ಆಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಆದರೆ ಗಂಡನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹಂಗು ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಲ್ಲ.

ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಭೆಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ವಿವಾಹದ ಸಾದ್ಯಶ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ² ಕೊರಿಂಥ 11:2ರಲ್ಲಿ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಪುರುಷನಿಗೆ ಶುದ್ಧಕನ್ಯೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನೆಲ್ಲಾ.” ¹ ಕೊರಿಂಥ 6:17 ರಲ್ಲಿ, ಆತನು ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ “ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿ” ಇರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು. ಆತನು ಈ ಸಾದ್ಯಶ್ಯವನ್ನು ಎಫೆಸದವರಿಗೆ 5ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ:

ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ನೀವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನೋ ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದಿರಲಿ; ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು.

ಪುರುಷರೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಕಳಂಕ ಸುತ್ತು ಮುಂತಾದೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಿಕೆಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಜಲಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಪುರುಷರು ಸಹ ಸ್ವಂತ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಸ್ವಶರೀರವನ್ನು ಹಗೆಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೋ ಸಭೆಯೆಂಬ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೆಯೇ ಪೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನಲ್ಲ. ಇದರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪುರುಷನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಶರೀರವಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಬರದದೆ. ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಸಭೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ; ಇದುವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸತ್ಯಾರ್ಥವು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು (ಎಫೆಸ 5:22-32).

ವಚನ 1. ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ವಿಭಾಗವನ್ನು 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆಯ ಕುರಿತಾದ ಹಿಂದಿನ ವಿಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ? ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೌಲನು ಕೇಳಿದ್ದು ಇದು ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 6:3, 16). ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಪೌಲನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವಂಥ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಪೌಲನು ಆಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರನ್ನು 1:13ನೇ ವಚನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಸಹೋದರರೇ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ (7:1, 4) ಎರಡು ಸಾರಿ ಹಾಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಆತನು ಅಧ್ಯಾಯ 7ರಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದವ ರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬಂಧವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದನು.

ತಾನು ಈಗ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿದ್ದ ತತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಭರವಸೆ ಪೌಲನಿಗಿತ್ತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಎಂಬುದರ ಮುಂದೆ ಯಾವದೇ ನಿಖರ ಲೇಖನ ಇರುವದಿಲ್ಲ. Larry Deasonರ ಪ್ರಕಾರ, ಪೌಲನು 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ “ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ (ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ) ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ”³ (ನೋಡಿರಿ 7:7). 1ನೇ ವಚನದ ತತ್ವವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಯಾವ ತತ್ವ? ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಿಕಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? 6ನೇ

ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ಮರಣವು ನಮಗಿರುವ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಂದು ಪೌಲನು ವಾದಿಸಿದನು (6:7ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಈಗ ಆತನು ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ (ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣದ) ಆಧಾರಸೂತ್ರವು “ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾದದ್ದು” ಆಗಿರುತ್ತದೆ.⁴ ಪೌಲನು ಈ ತತ್ವದ ಕುರಿತಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಸತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಪರಾಧಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸರಿಹೊಂದುವಂತಹ ದೈನಂದಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ: ವಿವಾಹ.

ವಚನ 2. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ- ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಹೆಂಡತಿಯು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು; ಗಂಡನು ಸತ್ತರೆ ಗಂಡನ ಹಂಗು ಆಕೆಗೆ ತಪ್ಪುವದು. ಈ ವಚನವು ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ (γάρ, gar) ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು “ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ತರ್ಜುಮೆಗಳಲ್ಲಿ “ಉದಾಹರಣೆಗೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ (NIV; CEV; NCV; NEB; REB; NLT) ಅಥವಾ “ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ (JB; AB). 2ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “ಹೆಂಡತಿಯು” (ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀ) ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛದಲ್ಲಿರುವ “ಹೆಂಡತಿ” ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ: ἡυανδρός (hupandros), ಇದೊಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಾಗಿದ್ದು “ಕೆಳಗೆ” (ὑπό, hupo) ಮತ್ತು “ಪುರುಷ” (ἀνδρός, andros, from ἀνήρ, anēr) ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥವು “ಪುರುಷನ ಅಧಿಕಾರದ ಕೆಳಗಿರುವ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿ ರುವಳು” (ಅಕ್ಷರಶಃ, “ಗಂಡನ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣ”) ಎಂಬುದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಬಹುಶಃ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂಥ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣಗಳಿದ್ದವು. ಆ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಹೆಂಡತಿಯು ಆತನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆತನು ಮರಣಿಸಿದರೆ ಆಕೆಗೆ ಅವನ ಹಂಗು ಇಲ್ಲದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಈ ಜೀವನದ ತರುವಾಯ, ಜನರು “ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾಡಿಕೊಡುವದೂ ಇಲ್ಲ” (ಮತ್ತಾಯ 22:30).

ವಚನ 3. ಪೌಲನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವವಾಗ ಆಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಆದರೆ ಗಂಡನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹಂಗು ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಲ್ಲ (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಈ ಎರಡೂ

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, “ಸೇರಿದರೆ” ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು γινομαι (ginomai) ಎಂಬುದಾಗಿದೆ, ಇದೊಂದು ಬಹು ಉದ್ದೇಶಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಮೂಲಭೂತ ಅರ್ಥವು “ಆಗುವುದು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಅದರರ್ಥವು “ಪುರುಷನ ಹೆಂಡತಿ ಆಗುವುದು”-ಅಂದರೆ, “ವಿವಾಹವಾಗು” ಎಂದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ KJV; NKJV; NIV).

ವಚನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ “ಸೇರಿದರೆ” ಅಥವಾ “ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಕೆಲವು ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸಿದರೆ” ಅಥವಾ “(ಆಕೆಯು) ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ” (ಈ ಪದಗಳ ಭಾವಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ “ಒಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ”) ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ, ginomai ಎಂಬುದು ಈ ವಚನದ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ನುಡಿಗಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಗೋಚರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ginomai ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ Leon Morris ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ” ಎಂಬುದು “ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ‘ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊ’ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.”⁵ ಪುನಃ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅವನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಮಾತ್ರವೇ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಆದರೆ ಆತನು ಸತ್ತರೆ ಆಕೆಯು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರಳಾಗಿದ್ದಳು ಎಂಬುದೇ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರು, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವರು (7:4-6)

‘ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿರಿ. ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಂದರೆ ಸತ್ತು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದಾತನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಾವು ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರಾಶೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ನಾವು ಸತ್ತ ಕಾರಣ ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊರಗಣ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಹಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪೌಲನು ಈಗ ಸದೃಶದ ಮೇಲೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ-ಮರಣದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪಾಪಿಗಳು ಈಗ ಹೊಸ ಗಂಡನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವದಕ್ಕೆ- ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು, ಆದರೆ ನಾವು ಎದುರುನೋಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಅನ್ವಯಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಾಂತದಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಆತನು ಮಾಡುವ

ಅನ್ವಯಿಕೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯು ಸತ್ತವಳಾಗಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ.⁶ ಹೇಗೂ, ಇದು ಆತನು ಈ ಮುಂಚೆ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಯುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ (6:2, 7, 8, 11). ಸದೃಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಯಾದರೂ,⁷ ಅಂಶವು ಏಕರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ: ಮರಣವು ವಿವಾಹವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬನು/ಳು ಮರುವಿವಾಹವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರರು.

ಪಟನ 4. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ . . . ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿರಿ . . . ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು . . . ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರೀಕ್ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಎಂಬ ಪದದ ಮುಂದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದವಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ NASB ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “L” ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಮೊಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವು ಸಾರಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ದೇವರ ಸಂಗಡ “ವಿವಾಹ” ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ ಯೆರೆಮೀಯ 31:32), ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಆ “ವಿವಾಹ ಒಪ್ಪಂದ” ದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತಷ್ಟೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉನ್ನತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೇ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ “ವಶವಾಗಿದ್ದರು” (ನೋಡಿರಿ 7:6).

ಈಗ, ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಸಹಜವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯು ಆತನ ದೇಹ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ (ಎಫೆಸ 1:22, 23; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18; ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 12:27), ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ದೇಹದಲ್ಲಿ (ಸಭೆಯಲ್ಲಿ) ಅಂಗಗಳಾಗುವದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರೋಮಾ 7:4ರಲ್ಲಿ CEV ಮತ್ತು TEV ತರ್ಜುಮೆಗಳು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬದಾಗಿ. ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ” ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬಹುಶಃ ಆತನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. AB ಯಲ್ಲಿ “ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ (ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ) ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ... ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಿರಿ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಎಫೆಸ 2:15ರಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು “ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿಧಿರೂಪವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳುಳ್ಳ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ರೋಮಾ 7:4ರಲ್ಲಿ, NEBಯು “ನೀವು . . . ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ

ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.” ಈ ಕಾರಣದಿಂದ Morris ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ” ಎಂಬುದು “ಪೌಲನು 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ‘ನಾವು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೂಣಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ’ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಾಗಿ (6:4, 5).”⁸ William Barclay ಸರಳವಾಗಿ, “ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಬರೆದನು.⁹

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ” ನಾವು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತೆವು.” ನಾವು ಏಕೆ “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತೆವು”? “ಹೀಗೆ [ನಾವು] ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲು.” ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸದೃಶವನ್ನು ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಸೇವಕನ ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಆದರೆ 4ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ “ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ” ಎಂಬ ಪದವು 3ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪದದ ರೀತಿಯೇ ಆಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು ವಿವಾಹದ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿತು. ಆದುದರಿಂದ, ಪೌಲನು ವಿವಾಹದ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ KJV; NKJV; SEB).

ನಾವು ಯಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತೇವೆ? ಸತ್ತು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದಾತನನ್ನು, ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು. ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಟವಾದ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧವು ಮತ್ತಾವದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಭೆಯ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಟವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧವು ಮತ್ತಾವದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಮಗಿರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯ-ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ನಮಗಿರುವ ನಿಗೂಢವಾದ, ಅಧೀನವಾಗಿರುವ, ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯ- ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.¹⁰

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಯುವದರ ತಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿತ್ತು (ವಿವಾಹವಾಗುವದು). ಬಳಿಕ ಪೌಲನು ಅಂತಿಮವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ: ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ [καρποφορέω, *karpophoreō*]. ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ದೇವರು ಆದಾಮು ಮತ್ತು ಹವ್ವಳಿಗೆ, “ನೀವು ಬಹು ಸಂತಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ; ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 1:28). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವದು ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವು ಆತನಿಗೆ “ಫಲವನ್ನು” ಕೊಡುವವರಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೋಹಾನ್ 15:1, 2).

ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಈ “ಫಲ” ಯಾವದು? ಈ ಸದೃಶವನ್ನು ಅದುಮಿಬಿಟ್ಟು ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸುವಾರ್ತಾಸೇವೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆಯುವದು ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ, ನಾವು “ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವವನ್ನು” ಪಡೆಯಬೇಕು (ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 3:1; KJV). ಹೀಗೆ

ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ “ಒಂದು ಕಿತ್ತಳೆ ಮರದ ಫಲವು ಕಿತ್ತಳೆ, ಸೇಬು ಹಣ್ಣಿನ ಮರದ ಫಲವು ಸೇಬು, ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಫಲವು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.”

ಹೇಗೂ, ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಾದರೋ, ನಾವು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಅನ್ಯಾಯವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ, καρπος (karpos, “ಫಲ”) ಎಂಬ ಪದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು (6:21, 22 ರಲ್ಲಿ “ಫಲ” -ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ). 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, 4ನೇ ವಚನದ “ಫಲ” ಎಂಬುದು 5ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ “ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು 4ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ “ಫಲ” ಎಂಬುದನ್ನು “ನೀತಿಯ ಫಲ” ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುವ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು (ನೋಡಿರಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 1:11).

ನಾವು ಈ ರೀತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸರಿಯಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ. ನಾವು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ, “ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲವೇನೆಂದರೆ-ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ಸಮಾಧಾನ, ದೀರ್ಘಶಾಂತಿ, ದಯೆ, ಉಪಕಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಾಧುತ್ವ, ಶಮದಮ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೌಲನು ಬರೆದನು (ಗಲಾತ್ಯ 5:22, 23). ಬಳಿಕ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳು" ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಕೊಲೊಸ್ಸೆ ಯಲ್ಲಿನ ಸಹೋದರರಿಗೆ “ಕರ್ತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ನಡೆದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ನೀವು ಸಕಲಸತ್ಕಾರ್ಯವೆಂಬ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕೆಂತಲೂ” ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಿದನು (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:10).

ಇದು ಸುವಾರ್ತಾಸೇವೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೋ? ಇಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾಯ 1ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಜನರಲ್ಲಿ “ಸಫಲವಾದೀತೆಂದು” ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (1:13). ಆ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಜನರನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಗೆಲ್ಲುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಹುತೇಕ ಲೇಖಕರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ (1:13ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). “ಫಲಭರಿತ” ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 28:19). ತಾನು “ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು” ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು (ಲೂಕ 19:10), ಮತ್ತು ನಾವು ಸಹ “ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು” (1 ಪೇತ್ರ 2:21).

ವಚನ 5. ನಾವು ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ “ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು” ಏಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು? ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಅಂಥ ಸಂಗತಿಯು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು: ನಾವು ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರಾಶೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ “ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವನ್ನು

ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ" ಎಂಬದರ ಅರ್ಥವು "ದೇಹದಲ್ಲಿ" ಎಂದಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಪೌಲನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಂಥ ಜನರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿದ್ದರು-ಆದರೆ ಅವರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ "ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ" "ಶರೀರ" ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವದು (7:14ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ, ಈ ಪದವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕರುಣಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವೇಳೆ, "ದುರಾಶೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ . . . ಯತ್ನೈಸುತ್ತಾ" ಇದ್ದವು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಗೆ "ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು" ಪ್ರೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು-ಬಹುಶಃ ಬಹುತೇಕರು-ಬಂಡಾಯದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ದಿಕ್ಕುರಿಸುವ ಒಲವು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು "ಇಂಥಿಂಥದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದಿತು, ಆ ಮೂಲಕ, "ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳುವದಾಗಿತ್ತು-ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಪಾಪವು ಉಂಟಾಯಿತು.

5ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪೌಲನು ನೀಡಿದ ಚಿತ್ರಣವು ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದ ದುರಾಶೆಯಿಂದಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು. (ಇದೇ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಕೋಬ 1:14, 15 ನೋಡಿರಿ.) ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ತಮ್ಮ ಶರೀರಾಧಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಅದು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ (ಹಾದರಕ್ಕೆ) ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಫಲಿತವು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಗರ್ಭದಾರಣೆ ಆಗಿರಬಲ್ಲದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು "ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ" ಇದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ದುರಾಶೆಗಳು ಪ್ರಚೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ನಾವು ಪಾಪ ಮಾಡಿದವು. ಬಳಿಕ, ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಗುವೊಂದು ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆಗಳು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದ್ದವು (ನೋಡಿರಿ REB; JB). ನಾವು ಜೀವವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವದರ ಬದಲಿಗೆ, "ಮರಣ"ಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದೆವು. MSGಯಲ್ಲಿ "ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದು ಕೇವಲ ಗರ್ಭಪಾತಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ಜೀವ ಶಿಶುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ."

ಕೆಲವರು ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ವಿವಾಹದ ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ದೂರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಉದ್ದೇಶವು ಪೌಲನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗಿರುವದು ನಿಜವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಹಮತ ತೋರಿಸಬಹುದು: ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, "ದೇವರಿಗಾಗಿ ಫಲವನ್ನು" ಕೊಡುವದು ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೇವಲ "ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು" ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬದಾಗಿ ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 6. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ವಾಚಕರು "ಪಾಪಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು" (6:17). ಈಗಲಾದರೋ ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ನಾವು ಸತ್ತ ಕಾರಣ

ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಸೇವಿಸು” ಎಂಬುದು δοῦλεύω (douleuō) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದಾ ದ್ವರಿಂದ, δοῦλος (doulos) ಎಂಬುದರ ಕ್ರಿಯಾಪದವು “ದಾಸನು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಸಾದ್ಯಶ್ಯವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ 6:16-23ರಲ್ಲಿನ ದಾಸತ್ವದ ಸಾದ್ಯಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನೆಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. 7:6ರಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಸಾದ್ಯಶ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಿಜವೇ, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಈ ಮುಂಚೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಅದೇ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 4ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ನಾವು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವು” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಈಗ, 6ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಆತನು “ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ನಾವು ಸತ್ತ ಕಾರಣ” ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ನೀಡಿದ ವಿವಾಹದ ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ “ಸರಿ ಬೀಳುವ ಸಹಕಾರಿ” ಯಾಗಿ ಇರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 2:18). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ, ನಾವು ಆತನಿಗೆ “ಸಹಕಾರಿ” ಆಗಿರಲು ಅಥವಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕು, ಆ ಚಿತ್ತವು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ. 2ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ “ಹೆಂಡತಿ” ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವವಳು” ಎಂಬದಾಗಿ ಈ ಮುಂಚೆ ನಾವು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ, ನಾವು ಆತನ “ಅಧೀನದಲ್ಲಿ” ಇದ್ದೇವೆ. ಎಫೆಸ 5ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿನ ವಿವಾಹದ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಸಾದ್ಯಶ್ಯದಲ್ಲಿ, “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಮತ್ತು ಸಭೆಯು “ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದೆ” ಎಂಬದಾಗಿ ಪೌಲನು ಬರೆದನು (ಎಫೆಸ 5:23, 24).

ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿಯು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು, ಹೊರತು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರದ [γρᾶμμα, *gramma*] ಹೊರಗಣ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಹಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ [πνεῦμα, *pneuma*] ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು “ಸೇವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವು ಏನೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮುನ್ನ, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವು ಏನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಜನರು ಅನೇಕ ವೇಳೆ “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆತ್ಮಿಕ ನಿಯಮ” ಮತ್ತು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಕ್ಷರಾಂಶ” ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು “ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇ ಹೊರತು ಲಿಖಿತರೂಪದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. Stottರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ‘ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು’ ಮತ್ತು ‘ಲಿಖಿತರೂಪದ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.’”¹² Douglas J.

Moo ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಮತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ: “ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಅನ್ವಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವದೇ ಬೆಂಬಲವನ್ನಾಗಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ (ರೋಮಾ 2:29; 7:6; 2 ಕೊರಿಂಥ 3:6-7).”¹³

ರೋಮಾ 7:6ರ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು “ಹೊಸ ರೀತಿ” ಮತ್ತು “ಹಳೇ ರೀತಿ” ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನತೆ-ಅಥವಾ, CJBಯು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, “ಹೊಸ ದಾರಿ” ಮತ್ತು “ಹಳೇ ದಾರಿ.” ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಇಬ್ರಿಯ 8:7-13; 9:15). ಪೌಲನು ಆತ್ಮಸಂಬಂಧ/ಲಿಖಿತ ಸಂಬಂಧದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ರೋಮಾ 2:29ರಲ್ಲಿ, “ಲಿಖಿತರೂಪ” ವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸನ್ನಿವೇಶವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ (2:29ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). 2 ಕೊರಿಂಥ 3:6, 7 ರಲ್ಲಿ, “ಲಿಖಿತರೂಪ” ಎಂಬುದು “ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಲಿಖಿತ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು” -ಅಂದರೆ, ದಶಾಜ್ಞೆಗಳು-ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ರೋಮಾ 7:6ರಲ್ಲಿನ “ಹೊರಗಣ ಅರ್ಥ” (ಲಿಖಿತರೂಪ) ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 7:7). ಪೌಲನು ತೋರಿಸುವ ಹೊಸರೀತಿ/ಹಳೇರೀತಿ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಹಳೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಎರಡನೆಯ ಭಿನ್ನತೆಯು ನೇ ವಚನದ ಕಡೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ “ಪವಿ ತ್ರಾತ್ಮ ಪ್ರೇರಿತ” ಮತ್ತು “ಅಕ್ಷರಾಂಶ ಅರ್ಥ” (ಲಿಖಿತ) ನಡುವೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. J. D. Thomas ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಪೌಲನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಎರಡು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಸಹ ತೋರಿಸಿದನು.¹⁴

ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ “ಆತ್ಮ” ಎಂಬದಕ್ಕೆ (ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ) ದೊಡ್ಡ “S” ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕ “s” ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಿರುತ್ತದೆ. NASB ಮತ್ತು ಇತರೆ ತರ್ಜುಮೆಗಳು ದೊಡ್ಡ “S” ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ತರ್ಜುಮೆಗಳು ಚಿಕ್ಕ “s” ನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ (KJV; NEB; SEB). ನಾವು 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಚಿಕ್ಕ “s” ಕ್ಷೀಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ “S” ನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹⁵ ಪೌಲನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಆದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಆರಾಧನೆಗೋಸ್ಕರ ಇರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆರಾಧನೆಯ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಧಾನದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದ್ದನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 8:13, 26).

ಪೌಲನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನೋ

ಅಥವಾ ಮಾನವ ಆತ್ಮನನ್ನೋ ಎಂಬುದು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಒತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. “ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊರಗಣ ಅರ್ಥದ ಹಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ” ಸೇವಿಸುವದೆಂದರೆ ಒಂದು ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯ/ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಲಿಖಿತ ವಿಧಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಧಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು-ಇದು ಮಾನವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು. “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ” ಸೇವಿಸುವದೆಂದರೆ (ಅಥವಾ “ಆತ್ಮನ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ”) ನಾವು ಕೃಪೆಯ/ನಂಬಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಆನಂದ ದೊಂದಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವದು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಲೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ದೇವರು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಈಗಲೂ ಪೂರ್ಣಹೃದಯದಿಂದ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ-ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಭಯದಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಳೇತನ Vs ಮನುಷ್ಯನ ಬಲಹೀನತೆ (7:7-25)

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮನಃಸಾಕ್ಷಿ (7:7-13)

⁷ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ? ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪಸ್ವರೂಪವೋ? ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಪಾಪವೆಂಬುದು ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಆಶಿಸಬಾರದೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ದುರಾಶೆಯೆಂದರೆ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ⁸ಆದರೆ ಪಾಪವು ಈ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲಹೊಂದಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪಾಪವು ಅಚೇತನವಾಗಿದೆ. ⁹ಮೊದಲು ನಾನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ವನಾಗಿದ್ದು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದೆನು. ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಾಗ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತು, ನಾನು ಸತ್ತೆನು. ¹⁰ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂತು. ¹¹ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಆ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ¹²ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ ಆಗಿರುವಂಥದು ಸರಿ.

¹³ಹಾಗಾದರೆ ಹಿತವಾದದ್ದು ನನಗೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೋ? ಹಾಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಪಾಪವೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು; ಅದು ಹಿತವಾದದರ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಮರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಪವೇ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಪಾಪವು ಕೇವಲ ಪಾಪಸ್ವರೂಪವೇ ಎಂದು ಕಾಣಬಂತು.

ತಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ವಾಚಕರಿಗೆ ಗೊಂದಲ

ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಪೌಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಾನು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಸರವಾಗಿ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವಚನ 7. ಮತ್ತೊಂದಾವರ್ತಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಪ್ರಶೋತ್ತರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ: ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ? ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪಸ್ವರೂಪವೋ? ವಾಚಕರು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬದನ್ನು 6ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಹಲವಾರು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿತು (6:2, 7, 11). 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರು ಎಂಬದಾಗಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ (7:4, 6). ಹಾಗಾದರೆ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ “ಪಾಪ” ಮತ್ತು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಗಳ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ? ಈ ರೀತಿಯ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಆತನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒತ್ತುಕೊಡುವವನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲ! ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿರಿ 6:2, 15).

ಆತನು ಮುಂದುವರೆದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪಸ್ವರೂಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ವತಃ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಪಾಪವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಪಾಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಪಾಪವೆಂಬದು ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆತನು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪಾಪದ ಅರುಹು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು (3:20).

7ನೇ ವಚನ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ, ಪೌಲನು “ನಾವು” ಎಂಬದರ ಬದಲಿಗೆ “ನಾನು” ಎಂಬದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ ಆತನು ಬಹುತೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಏಕವಚನ ಪದವನ್ನು (“ನಾನು”) ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕುರಿತಾಗಿ ಗಮನಾರ್ಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾದ ಎದ್ದೇಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಈ ಬಹುಪಾಲು ವಿವಾದವು “ನಾನು” ಎಂಬ ಪದದ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಂಚುಕಿಯು ಕೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ನಾವು ಇಲ್ಲಿ “ಪೌಲನು ಯಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ? ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೋ? ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೋ?” ಎಂದು ಕೇಳುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ (ನೋಡಿರಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 8:34). Morris ಸಲಹೆ ಮಾಡುವದೇನೆಂದರೆ, “ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಏಕವಚನ ಸರ್ವನಾಮ ಪದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾನೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಆರಂಭದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.”¹⁶ ಪೌಲನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೋಡುವದು ಆತನ ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಅತ್ಯಂಥ ಸರಳ, ಮತ್ತು ಅತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದ ತಕ್ಷಣ ಆತನು ಬೇರೆ ಜನರನ್ನು ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಇದು

ಅಳಿಸಿಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ಬೇರೆಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆತನು ಇಲ್ಲಿ, “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಪಾಪವೆಂಬುದು ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ: ಆಶಿಸಬಾರದೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ದುರಾಶೆಯೆಂದರೆ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯು ದಶಾಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಯದಾಗಿದೆ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20:17).

“ಆಶಿಶು” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು “ಇಚ್ಛೆ” (ἐπιθυμία, *epithumia*) ಎಂದು ಅರ್ಥಕೊಡುವ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ದುಷ್ಟ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ¹⁷ (“ದುರಾಶೆ”; 1:24; 6:12). F. F. Bruceರ ಪ್ರಕಾರ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ಮಾನವ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥಚಿಂತನೆಯ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.”¹⁸

ಪೌಲನು ವಿಮೋಚನಕಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆಶಿಶುವ ವಸ್ತು ಯಾವದೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವದನ್ನಾಗಲಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಆಶಿಶುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಪೌಲನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತರ್ಕದಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸರಿ ಹೊಂದುವದಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಏಕೈಕ ಆಜ್ಞೆ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಇತರ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಬಹಿರಂಗದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಧೇಯರಾಗುವದು (ಕನಿಷ್ಠ ತೋರಿಕೆಗಾದರೂ) ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಆಜ್ಞೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪದ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ದುರಾಶೆಯು ಪ್ರೀತಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದುರಾಶೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥಕೇಂದ್ರಿತ, ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯು “ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವದಿಲ್ಲ” (1 ಕೊರಿಂಥ 13:5). ದುರಾಶೆಯು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದರೆ, ಪ್ರೀತಿಯು ಕೊಡುವದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೋಹಾನ್ 3:16).

ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅತ್ಯಂಥ ವಂಚಕ ಪಾಪಗಳಲ್ಲೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 7:11). ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆಶಿಶುವದು ಅಂದರೇನು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಎದುರಾಗುವ ಅಪಾಯಗಳಾವವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಆತನು ಅದನ್ನು “ಸಹಜ” ಮತ್ತು “ಸ್ವಾಭಾವಿಕ” ಎಂಬದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವದು ಸಹಜವಾದದ್ದಲ್ಲವೋ?

ವಚನ 8. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪೌಲನಿಗೆ ಆಶಿಶುವದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹಾಗೂ

ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿತು; ಅದು ಆಶಿಶುವದನ್ನು ಒಂದು ಪಾಪವೆಂಬದಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ಆತನನ್ನು ಆಶಿಶುವಂತೆ ಮಾಡಿತೋ? ಇಲ್ಲ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಲ್ಲಿ ಪಾತಕಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪಾಪವೇ- ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಡಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಪವು ಈ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲಹೊಂದಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ದುರಾಶಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. “ಪಾಪ” ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವಂತೆ ನಡಿಸುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯು ಸೈತಾನನೇ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ (ಎಫೆಸ 6:11; 1 ಪೇತ್ರ 5:8), ಆದರೆ ಪೌಲನು ಉದ್ದೇಶವು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ವನ್ನು “ಪಾಪ” ದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಲಿಸಿ ತೋರಿಸುವದಾಗಿತ್ತು (7:7, 12, 13). ಹೀಗೆ ಆತನು ಪಾಪವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಆಶಿಶುವಾರದು ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯು ಪೌಲನನ್ನು ಆಶಿಶುವಂತೆ ನಡಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ “ಅನುಕೂಲಹೊಂದಿ” ದುರಾಶೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದನು (ಎಫೆಸ 6:10-13). “ಅನುಕೂಲಹೊಂದಿ” ಎಂಬ ಪದವು ἀφῶρμη (aphormē) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅದು “ಒಂದು ಆರಂಭಿಕ ಘಟ್ಟವನ್ನು” ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಅದು “ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು.” ರೋಮಾ 7:8, 11ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ “ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು.”¹⁹

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು “ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನೆಲೆ” ಯನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಪಾಪವು ಪೌಲನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಆತನೊಳಗೆ “ಸಕಲವಿಧವಾದ ದುರಾಶಗಳನ್ನು” ಹುಟ್ಟಿಸಿತು- ನೆರೆಯವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದನ್ನು ಆಶಿಶುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಪಕ ರೀತಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಶಿಶುವದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಪಾಪವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿತು? ರೋಮಾವುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಚೆ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಗೆ ಪಾಪಾಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು: ಅದು ಪಾಪದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು; ಅದು ಪಾಪದಡೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು; ಅದು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಬಂಡಾಯದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು; ಅದು “ಅಪಾಯ” ದ ರೋಮಾಂಚನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಬಯಕೆಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಹೇಗೂ, ನಾವು ಆಜ್ಞೆಯೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದಲ್ಲವೂ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇಲ್ಲ, ದೃಶ್ಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಾಪ (ಸೈತಾನ) ಇರುತ್ತದೆ, ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ಫಲಿತಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸರ್ಪವು (ಸೈತಾನನು; 2 ಕೊರಿಂಥ 11:3) ಹವ್ಯಕ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆತನು ಮೊದಲು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಕಡೆಗೆ ಆಕೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:1). ದೇವರು

ನ್ಯಾಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಆತನು ಆದಾಮನಿಂದಲೂ ಹವ್ಯಳಿಂದಲೂ ಇಷ್ಟಪಡುವಂತೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವರಿಂದ ತಡೆಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟನು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:4, 5). ಸರ್ಪವು ಅವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲಿತವು ಬಂಡಾಯವಾಗಿತ್ತು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:5, 6).

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪಾಪವು ಅಚೇತನವಾಗಿದೆ. “ಪಾಪವು ಅಧರ್ಮವೇ” (1 ಯೋಹಾನ್ 3:4) ಆಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪಾಪ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. NIRVಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.” ಪುನಃ, ಏದೆನ್ ತೋಟವು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಆದಾಮನಿಗೂ ಹವ್ಯಳಿಗೂ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ತನಕ ಅವರನ್ನು ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ (ಸೈತಾನನಿಗೆ) ಯಾವದೇ ತಳಹದಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ವಚನ 9. ಪೌಲನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮೊದಲು ನಾನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದೆನು. ಪೌಲನು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ವನಾಗಿದ್ದು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದೆ” ವಿಷಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದರೆ ಕೂಸುಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಆದಾಮನ ಮೂಲಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದೋಷಹೊತ್ತವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂಬ ತಪ್ಪು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೂಸುಗಳು ಆದಾಮನ ಪಾಪದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಬಾಧ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಾಧಾರಿತ ನಿಲುವು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರಿಗೋ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸರಳ ದಾರಿಯಿರುತ್ತದೆ: ಎಲ್ಲಾ ಕೂಸುಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಪೌಲನು ಸಹ ನಿರ್ಮಲನೂ ಶುದ್ಧನೂ ಆಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದನು (ದೇವರಿಗಾಗಿ “ಜೀವದಿಂದಿದ್ದನು”), ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವನಾಗಿದ್ದನು (“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ”). ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪಾಲಿಗೆ ಪಾಪವು “ಅಚೇತನವಾಗಿತ್ತು,” ಆದರೆ ಆತನು “ಜೀವದಿಂದಿದ್ದನು.”

ಆದಾದ ಮೇಲೆ, ನಾವು ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ, ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಾಗ. ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಯೆಹೂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆಯೇ, ಪೌಲನಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (ನೋಡಿರಿ 2 ತಿಮೊಥೆ 3:15). ಯಾವದೋ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಆತನು ನೈತಿಕ ಮನಃಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುವವನಾದನು. ಆತನು ಪರಿಪಕ್ವತೆಯ ಹಂತವೊಂದಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದಾಗ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾದನು. Richard A. Batey ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಇಂದಿನ ಯೆಹೂದಿ ಹುಡುಗನು *bar mitzvah* ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ [ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 13ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ] ಭಾಗಿಯಾಗಿ ‘ಆಜ್ಞೆಯ ಪುತ್ರನಾಗುವ’ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನೊಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡನು.”²⁰

“ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಾಗ . . .” ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತು, ನಾನು ಸತ್ತೆನು. ಆತನು ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಪಾಪವು ಸತ್ತದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆತನು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, “ಪಾಪಕ್ಕೆ ಉಸಿರು ಬಂದಿತು” (NIV) ಮತ್ತು ಆತನು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಸತ್ತನು.

ವಚನ 10. ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಜ್ಞೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ ಯಾಜಕಕಾಂಡ 18:5; ರೋಮಾ 10:5), ಆದರೆ ಪೌಲನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಫಲಿತವು ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅದು [ಆತ್ಮಿಕ] ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು-ಅಂದರೆ, ಆತನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲನಾದಾಗ ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು.

ವಚನ 11. ಹಾಗಾದರೆ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಪ್ಪಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೋ? ಇಲ್ಲ, ಆಜ್ಞೆಯು ಸ್ವತಃ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು-ಆದರೆ ಪಾಪವು (ಸೈತಾನ) ಅದನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿಸಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ... ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವಚನ 8ರಲ್ಲಿ, ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಂದು "ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ನೆಲೆ" (*aphormē*) ಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು. 11ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಅದೇ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಪಾಪವು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆತನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

"ವಂಚಿಸಿ" ಎಂಬದಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ἐξπατάω (*expataō*) ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು "ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ" (ὑπατάω, *apataō*) ಎಂಬ ಪದದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ἐκ (*ek*) ಎಂಬ ಪೂರ್ವಪ್ರತ್ಯಯದೊಂದಿಗೆ ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು "ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಂಚಿಸುವದನ್ನು" ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.²¹

Morris ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವದೇನೆಂದರೆ, "ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಂಚನೆಯ ಒಂದಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಂಶವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ."²² ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾಪವು ಅದರ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಪಾಪ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. "ಪಾಪವು ಹುಸಿ ವಾಗ್ಧಾನಗಳು ಹಾಗೂ ವಂಚನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ" ಎಂಬದಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥವೊಂದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ:

ಪಾಪವು ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬಾರಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಅಧಿಕವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವೆನೆಂದು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾಪವು ನಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಡಬಹುದು ಎಂಬದಾಗಿ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾಪವು ಮುಂದಾಗುವ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ನಾವು ಚಿಂತಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾಪವು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ: ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಮತ್ತು ವಿವೇಕ (ಚಾತುರ್ಯ).

ಪಾಪವು ಸಹಕಾರ ತೋರಿದರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಘನತೆ ಕೊಡುವದಾಗಿ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.²³

ಪೌಲನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಲ್ಲಾದರೋ, ಪಾಪವು (ಸೈತಾನ) “ಪೌಲನನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ವಂಚಿಸಿ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದರೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆತನನ್ನು ನಡಿಸಿತ್ತು (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 3:4-7).” ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು “ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 26:9), ಸಹ ಪಾಪವು (ಸೈತಾನನು) ಆತನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲೇ ಪ್ರಮುಖನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು (1 ತಿಮೊಥೆ 1:15).”²⁴ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಪಾಪವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿತು.” ಆತನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದು ಪಾಪವೇ ಹೊರತು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ.

ಪೌಲನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸಬಹುದು: (1) ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ (ಆತನು ಮಗುವಾಗಿದ್ದ ವೇಳೆ), ಆತನು “ಜೀವಿದಿದ್ದನು.” (2) ನಂತರ ಆತನಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಾಗ “ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಿತು.” (3) ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶವು ಆತನಿಗೆ ನಿರಂತರ ಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುವದಾಗಿತ್ತು. (4) ಹೇಗೂ, ಪಾಪವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆತನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು. (5) ಪಾಪದಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಿಧೇಯನಾದನು. (6) ಆಗ ಫಲಿತವು ಆತ್ಮಿಕ ಮರಣವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವು ಇದೇ-ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಘಟನೆಗಳ ಅನುಕ್ರಮವು ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

(1) ಅವರಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಮುನ್ನ, ಅವರು “ಜೀವಿದಿದ್ದರು.” (2) ಬಳಿಕ “ಆಜ್ಞೆಯು ಬಂದಿತು” : ದೇವರು ಹೇಳಿದನು, “ನೀನು ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮರಗಳ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತಿನ್ನಬಹುದು; ಒಳ್ಳೇದರ ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಅರುಹನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನಬಾರದು; ತಿಂದ ದಿನ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುವಿ” (ಆದಿಕಾಂಡ 2:16, 17). (3) ಈ ಆಜ್ಞೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಅವರಿಗೆ ಜೀವಿಸುವದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ತನಕ, ಜೀವವೃಕ್ಷದ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. (ಅವರು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಇದು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಆದಿಕಾಂಡ 3:22-24.) (4) ಹೇಗೂ, ಪಾಪವು (ಸೈತಾನ) ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:1-5; ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 11:3; 1 ತಿಮೊಥೆ 2:14). (5) ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ, ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ವಳು ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾದರು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:6). (6) ಫಲಿತವು ಮರಣವಾಗಿತ್ತು- ದೈಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿಯೂ (ಆದಿಕಾಂಡ 3:24; 5:5; ನೋಡಿರಿ ಯೆಶಾಯ 59:1, 2).

ವಚನ 12. ಪೌಲನು ಈ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು: ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯು²⁵ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ ಆಗಿರುವಂಥದು ಸರಿ. ಒಬ್ಬನು 7 ಮತ್ತು 12 ವಚನಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಓದಿ ಅವುಗಳಿಗೆ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, 12ನೇ ವಚನವು ಆತನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತೋಚಬಹುದು. ಆತನು ಒಂದು ವೇಳೆ, “ಓ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು! ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ನಡಿಸಿತೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು! ಈಗ, ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹಿತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನಲ್ಲ.” ನಾವು ಸತ್ಯದ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡಬಾರದು, ಏನೆಂದರೆ 7ರಿಂದ 12 ವಚನಗಳ ವರೆಗೆ, ಪೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಕೊಂದಿದ್ದು ಪಾಪವೇ ಆಗಿತ್ತು ಹೊರತು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು (ನೋಡಿರಿ 7:13). ಆದುದರಿಂದ, ಆತನು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು (ಸ್ವತಃ) ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ ಆಗಿರುವವು ಸರಿ” ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಪಡಲಿಲ್ಲ.

“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು [*ἅγιος, hagios*], ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ” ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. “ಆಜ್ಞೆಯು . . . ನ್ಯಾಯವು [*δίκαιος, dikaios*]” ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. “ಆಜ್ಞೆಯು ಹಿತವಾದದ್ದು [*ἀγαθός, agathos*]” ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದವುಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 7ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ 12ನೇ ವಚನವು ಪೌಲನ ದೃಢವಾದ ಉತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪಸ್ವರೂಪವೋ?” ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅದು “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ” ಆದದ್ದು.

ವಚನ 13. ಈ ವಚನವು 7ರಿಂದ 12 ವಚನಗಳ ಒಂದು ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಪೌಲನು ಅನುಸರಿಸುವ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: ಹಾಗಾದರೆ ಹಿತವಾದದ್ದು [ಆಜ್ಞೆಯು] ನನಗೆ [ಆತ್ಮಿಕ] ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೋ? ಪುನಃ, ಹಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಆತನಿಗೊಂದು ಆಘಾತದಂತಿತ್ತು: ಹಾಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು (ನೋಡಿರಿ 6:2, 15; 7:7.)

ನಿಜವಾದ ವೈರಿಯು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಪಾಪವೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೌಲನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ನಿಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸಿತಷ್ಟೆ: ಅದು ಹಿತವಾದದರ [ಆಜ್ಞೆಯು] ಮೂಲಕ ನನಗೆ [ಆತ್ಮಿಕ] ಮರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಪವೇ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪಾಪವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು “ತೀರಾ ಪಾಪಮಯವೇ” ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಪಾಪವು ಎಷ್ಟೊಂದು “ಪಾಪಸ್ವರೂಪ” ಆಗಿರುತ್ತದೆ? ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಹಿತವೂ ಆಗಿರುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಪರಿಶುದ್ಧ, ಅನೀತಿ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯಂಧ ಪಾಪವೇ, ಅತ್ಯಂಧ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟ, ಅತ್ಯಂಧ ವೈಶಾಚಿಕವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. Barclayಯು ಪಾಪದ

ಸ್ವಭಾವದ ಕುರಿತು ಬರೆದನು, ಅದು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲದು: “ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ಮನೋಹರತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಾಮಾಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲದು. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರತೆಗೋಸ್ಕರದ ಗೌರವಾರ್ಹ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಣ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಪಹಪಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲದು ಅದು ಅತ್ಯಂಥ ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಲೆಯಾದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಅಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು.”²⁶

ದೇವರ ಅಪಾರವಾದ ಒಳ್ಳೇತನವೆಂದರೆ ಆತನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲನು (ನೋಡಿರಿ ಆದಿಕಾಂಡ 50:20), ಪಾಪದ ಮೀತಿಮೀರುವ ಪಾಪಸ್ವರೂಪತೆ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲದು.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಾನವನ ದಾಸತ್ವ (7:14-25)

¹⁴ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದದ್ದೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ಆದರೆ ನಾನು ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನೂ ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ¹⁵ಹೇಗೆಂದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವದು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನು ನಡಿಸದೆ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ¹⁶ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವಂಥದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ¹⁷ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಇನ್ನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ¹⁸ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದೇನೂ ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದದೆ. ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನನಗೇನೋ ಮನಸ್ಸುಂಟು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ¹⁹ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಮೆಚ್ಚಿದಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ²⁰ಮಾಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಇನ್ನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿತು. ²¹ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನಗೆ ಕಟ್ಟದ್ದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ನಿಯಮ ನನಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ²²ಅಂತರಾತ್ಮದೊಳಗೆ ದೇವರ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ನಿಯಮ ಉಂಟೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ²³ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾದಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಶಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ²⁴ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು! ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವನು ಯಾರು? ಬಿಡಿಸುವವನು ಇದ್ದಾನೆಂಬದಕ್ಕಾಗಿ ²⁵ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿಯೂ ಶರೀರಭಾವದಿಂದ ಪಾಪವೆಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿಯೂ ನಡಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪೌಲನೊಳಗಿನ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಡುವಿಕೆ—ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗುವದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ವಚನಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

ರೋಮಾ 7:14-25 ವಚನಗಳ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿಕರವಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಬೈಬಲ್‌ನ ಬಹುತೇಕ ವಾಚಕರು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರವಾದದ್ದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಪೌಲನು ಬಳಕೆಮಾಡುವ ಕೆಲವೊಂದು ಪದಗಳು ಅವರನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಪೌಲನಿಗಿದ್ದ ಹತಾಶೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಹತಾಶೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ನಾನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವದನ್ನು [ಒಳ್ಳೇದನ್ನು] ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸುವಂಥ ಅದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” (7:15). ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳು ಪೌಲನ ನಿರಾಶೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರುವವುಗಳಾಗಿವೆ: “ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು! . . . ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರು ಯಾರು?” (7:24).

ವೇದಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಾಗವು “ರೋಮಾವುರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂಥ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ”²⁷ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. J. W. MacGorman ಇದನ್ನು “ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂಥ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳ ಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ”²⁸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. R. C. Bell ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವದೇನೆಂದರೆ ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು “ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಮನ್ಯಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಾಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.”²⁹ James R. Edwards ಈ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ: “ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೆ ರೋಮಾವುರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಇನ್ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಜ್ವರಗಳು ಒಂದು ಉನ್ನತಘಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುವದಿಲ್ಲ.”³⁰

ಇಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ಇರುವದಾದರೂ ಯಾವದರ ಕುರಿತು? ಬಹುತೇಕ ವಿವಾದವು 7:14-25 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ “ನಾನು” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು ಎಂಬುದರ ಸುತ್ತ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ತಾನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಃದಟ್ಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ “ಈ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಅನ್ವಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ ದ್ದಾನಷ್ಟೆಯೋ (1 ಕೊರಿಂಥ 4:6)?” ಬಹಳ ಸಂಭಾವ್ಯವಿರಬಹುದಾದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ-ಆದರೆ ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಂತದ್ದು ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿವಾದದ ಕುರಿತ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಅನುಭವಿಸುವದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಅನುಭವಿಸುವದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಎಂಬುದೇ.

ಎರಡನೆಯ ಹಾಗೂ ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವ-ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬರಹಗಾರರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅಗಸ್ಟೈನ್ (Augustine)ನಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು,

ಪರಿಪಕ್ವಗೊಂಡ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಹ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತದೆಂಬಂತೆ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಂಡಿತು. ಇಂದು, ಈ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ- ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವವರಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. Richard Rogers ಹೀಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ, “ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕ್ರೈಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಾಗ, ಅದು ನಮಗೆ ವಿಪರೀತ ಮೊಂಡುವಾದ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯವಲ್ಲ.”³¹

ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡುವದಾದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಪರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ, ಕೆಲವೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪೌಲನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ-ನಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಂಬುವವರು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ 14ನೇ ವಚನವು ಮುಂಚಿನ ವಚನಗಳ ಗತಕಾಲದಿಂದ (“ಪಾಪವು . . . ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ”; 7:11) ಪ್ರಸ್ತುತಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (“ನಾನು ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವನು”; 7:14). ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು-ಅಂದರೆ, ಆತನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು-ಎಂಬದಾಗಿ ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ತರ್ಕವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯೊಂದನ್ನು ಈಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.³² ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತಾನು “ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (7:14); ಆದರೆ ಈ ಮುಂಚೆ ಆತನು ತಾನು “ಕ್ರೈಸ್ತನಾದಾಗ ಪಾಪದ ವಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು (6:7; ನೋಡಿರಿ 6:14). ಪುನಃ, ಪೌಲನು “ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಶಮಾಡುವಂತದಾಗಿದೆ” ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (7:23); ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವವರು “ಪಾಪಮರಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ನಿಯಮದಿಂದ . . . ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು” ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ (8:2).

ಪರಿವರ್ತನೆ-ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೆಂದರೆ ರೋಮಾ 7ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಅಂತರ್ಯದೊಳಗಿನ ಹೋರಾಟವು ತಾನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ತನಗಿದ್ದ ಯೆಹೂದಿ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ಆತನ ಇತರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಯೆಹೂದಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 3:6ರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡನು:

“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ನಿರ್ದೋಷಿ.” ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 23:1ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಯೆಹೂದಿ ಹಿರೀಸಭೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಸಹೋದರರೇ, ನಾನು ಈ ದಿನದ ವರೆಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸಾಗ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

ಬಹುಶಃ ಈ ಹೋರಾಟವು ವಾಸ್ತವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾನು ಮೋಶೆಯ ನೇಮಿಸಿದ ಯಾವದಾದರೂ ವಿಧಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಆಚರಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರೂ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಲಾರರು ಎಂಬದಾಗಷ್ಟೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, “ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸಾಗ್ತಿಯು” ಹೇಳಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಹ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ಎಂದೂ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ತಾನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಗ್ತಿಯು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದಾಗಷ್ಟೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ರೋಮಾ 7:14-25ರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪೌಲನ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕಾದಾಟದ ಕುರಿತ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸುಳಿವು ಸಹ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬೇರೆ ಇನ್ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ.³³ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪೌಲನ ಭಾವನೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಎಂಬದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು-ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಿಕ್ಕುವ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ. ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ತಾನು ಯೇಸುವನ್ನು ಎದುರಿಸಿರುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತನ್ನೊಳಗಿದ್ದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 9:9ರಲ್ಲಿ ದಮಸ್ಕದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಆ ಮೂರು ವೇದನೆಕರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ರೀತಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಕರವೇನಲ್ಲ.) ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗತಕಾಲದ ಯೆಹೂದಿ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಕಾಲದ ಕ್ರೈಸ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಮೂಲಭೂತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಬಲದಲ್ಲಿ ಈಡೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದರಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹತಾಶೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರೋಮಾ 7:14-25 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯು ಇದ್ದು ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಪರಿಗಣನೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಚನಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ, Thomas ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಈ ವಚನಗಳಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವದೇ ಬರಹಗಾರನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರರಚನಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾದ ಇನ್ಯಾವ ಲೇಖನವು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.”³⁴ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳುವಂತದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ

ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ರೋಮಾ 7:14-25ನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಪೌಲನಿಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆತನ ಗುರಿಯು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೋರಾಟಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಮನೋಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವದಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವು ಈಗಲೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 7:14, 16, 22, 25). 1ರಿಂದ 6 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಜನರು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ” (7:2) ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅದರರ್ಥವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಆಗಿತ್ತೋ? ಇಲ್ಲ. 7ರಿಂದ 13 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸ್ವತಃ ಹಿತವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಪಾಪವು (ಸೈತಾನನು) ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಅವಿಧೇಯನಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈಗ, 14ರಿಂದ 25 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದು ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿ ತನ್ನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ: ಒಬ್ಬನು ಪಾಪ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಆ ಪಾಪದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ.

ವಚನ 14. ಮನುಷ್ಯಕುಲದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೂಲಕಾರಣವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಿಲುವು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅದುವೇ ಸತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಪುನಃ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನು: ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾ ದದ್ದೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಘನವಾಗಿ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹುವಚನ ಪದದ (“ನಾವು”) ಬಳಕೆಗೆ ಮುಂದಾದನು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿತ್ತು (πνευματικός, pneumatikos) ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಮೂಲಾಧಾರವು ದೇವರ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮನೇ (Πνεύμα, Pneuma) ಆಗಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 2 ಪೇತ್ರ 1:21). ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಾದದ್ದೆಂಬುದನ್ನು Jimmy Allen ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾನೆ:

1. ಮೂಲದಲ್ಲಿ- ಅದು ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು (cf. 1 ಕೊರಿಂಥ 10:3-4).
2. ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ- ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.
3. ಸಂಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ- ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಮಾತಾಡಿತು.³⁵

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತನಾದನು: ಆದರೆ ನಾನು ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನೂ ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಪೌಲನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದ ಅಂಶವು ಇದಾಗಿತ್ತು: ಸಮಸ್ಯೆಯು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಮತ್ತು ಹಿತವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ-ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆತನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲನಾದನು. ಆದುದರಿಂದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಆತನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಆಜ್ಞೆಮೀರಿದವನೆಂದು, ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯೆಂದು ತೀರ್ಪುಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

“ದೇಹಧರ್ಮ” ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದವು *σάρκινος (sarkinos)*³⁶ ಎಂದಾಗಿದೆ, ಇದು *σάρξ (sarx, “ಶರೀರ”)*³⁷ ಎಂಬ ನಾಮಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. *Sarkinos* ಎಂದರೆ “ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವುದು” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ-ಅಂದರೆ, “ಭೌತಿಕ, ದೈಹಿಕ, ಮಾನುಷ, ಮಾಂಸಿಕ.”³⁸ KJV ತರ್ಜುಮೆಯಲ್ಲಿ “ಪ್ರಾಕೃತ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದು “ಶರೀರ” ಎಂಬುದಕ್ಕಿರುವ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ “ಪ್ರಾಕೃತ” ಎಂಬುದು ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. NIVಯಲ್ಲಿ “ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಲ್ಲದ,” ಎಂದಿದ್ದು “ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ” ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ವೈರುಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ *sarkinos* ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು “ಮಾಂಸಿಕ,” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು “ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಲ್ಲದ” ಎಂದಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಪೌಲನು, “ನಾನು ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ತಾನು ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲನು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಬರುವ ವಚನಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪಬದ ಮೇಲೆ ಪಾಪದ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ-ಮತ್ತು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿ ಸೋಲುತ್ತಿರುವ- ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು.

ಪೌಲನು ತಾನು “ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನು” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮುಖಾಂತರ ತನ್ನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಕ್ಲುಪ್ತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಪುನಃ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಗುಲಾಮರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಚಿತ್ರಣವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹರಾಜು ಕೂಗುವವನ ಸುತ್ತಿಗೆಯು ಬೀಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಪೌಲನು ಈಗ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾರಾಟಗೊಂಡಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 6:6, 17, 20). ಇಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದರೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆತನು ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯನೋಟವು ಕರಾಳವಾಗಿತ್ತು.

ವಚನ 15. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು ಬಣ್ಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ: ಹೇಗೆಂದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವುದು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನು ನಡಿಸದೆ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 15ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “ನಡಿಸದೆ” ಅಥವಾ “ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ್ ನ ಮೂರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಪರ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿತ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು *γινώσκω (ginōskō)*, ಇದು “ತಿಳಿದುಕೊ” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿರುವ

ಪದವಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೇರಿತ ಕೈಸ್ತ ಬರಹಗಾರನಾದ ಪೌಲನು, ಸಮಸ್ಯೆಯು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು (ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು), ಆದರೆ ಆತನು ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಕುರಿತಾದ ಗತಕಾಲದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು: ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೊಳಗಾದ, ಕೈಸ್ತನಲ್ಲದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯನು. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ದಿಕ್ಕುತೋಚದಂತಾ ಗಿದ್ದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುವದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿತೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 7:7, 8).

ವಚನ 16. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಳ್ಳೇತನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾನೆ: ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವಂಥದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ (ನಿಮ್ಮಿತ್ತದಿಂದ³⁹) ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ತರ್ಕವು ಬಹಳ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತನ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತಿಳಿಸುವದಾದಲ್ಲಿ, ಅದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರಬಹುದಾಗಿದೆ: “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನನಗೆ ಇಂಥಿಂಥದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಿಧೇಯನಾ ಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ‘ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನೇ’ ಮಾಡುವವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯವೇ ಸ್ವತಃ ಕೃತ್ಯವು ತಪ್ಪು ಎಂಬದಾಗಿ ‘ನನಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿದೆ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ತಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ-ಅಂದರೆ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ‘ಉತ್ತಮ’ವಾದದ್ದೇ- ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ಉತ್ತಮ” ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ನ καλός (kalos) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು “ನೈತಿಕ ಗುಣದ” ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು, “ಉತ್ತಮ” ವಾಗಿ ಇರುವದನ್ನು, “ಉದಾತ್ತ,” ಮತ್ತು “ಸ್ತುತಿಯೋಗ್ಯ.”⁴⁰ ಆಗಿರುವದನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಮಾಡುವ ಅರಿಕೆಯ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ: “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ನಾನು ಉತ್ತಮನಲ್ಲ.”

ವಚನ 17. ಪೌಲನಿಗೆ ಏಕೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು “ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು” (7:14). ಪಾಪವು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು: ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಇನ್ನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ” ಎಂಬುದು ἐνοικέω (enoikeō) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದರರ್ಥವು “ಒಬ್ಬನನ್ನು ನಿವಾಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.⁴¹ ಪಾಪವು (ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ) ಪೌಲನ ಜೀವನದೊಳಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಆತನನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ವಚನಗಳಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆನೋ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. 17ನೇ ವಚನವು ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. 20ನೇ ವಚನವು ಅಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನ: “ಮಾಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಇನ್ನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿತು.” ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳು ಕಾಲಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇರುವಂತ “ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದೆನು; ಸೈತಾನನೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು!” ಎಂಬ ಕುಂಟನೆಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೂ, ಪೌಲನಂತೂ ಈಗಾಗಲೇ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. 15ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಆತನು, “ನಾನು...ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. 16ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಆತನು “ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ರೋಮಾಪುರ ಪತ್ರಿಕೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ, ಪಾಪಿಯು ತನ್ನ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದನು (ನೋಡಿರಿ 2:6; 14:12). ಹಾಗಾದರೆ, ಆತನು, “ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಆ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಇನ್ನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥವೇನಾಗಿತ್ತು?

“ನನ್ನಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. 18ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಆತನು “ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದೇನೂ ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು” ಹೇಳಿದನು (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಅದರ ನಂತರದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, “ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ” ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಭಾಗ (7:21) ಹಾಗೂ “ಪಾಪದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ” (7:23) ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದ ನಡುವೆ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೆಸರಿಸಿದ ಮೊದಲ ಭಾಗವು, “ಅಂತರಾತ್ಮ” (7:22) ಮತ್ತು ಆತನ “ಮನಸ್ಸು” (7:23, 25) ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಬಿರುದುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವ” (7:18, 25), “ನನ್ನ ಅಂಗಗಳು” (7:23), ಮತ್ತು “ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದೇಹ” (7:24) ಎಂಬವುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಆತನ ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕದನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕಂಡನು (7:23). ನಾವು ಈ ಕದನವನ್ನು ಅಂತರಾತ್ಮ (ಮಾನವ ಆತ್ಮ) ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯನ (ಶರೀರ) ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕದನವೆಂಬದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.⁴²

ಪೌಲನ ಉದ್ದೇಶವು ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಮಾಡಿದರೆ ಅಂತರಾತ್ಮನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಲ್ಲ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವುದಾಗಿತ್ತೋ? ಇಲ್ಲ. ಹೊಲಸು ಕೃತ್ಯಗಳು (ಹೊರಗಿನ

ಮನುಷ್ಯನ ಕೃತ್ಯಗಳು) ಹೃದಯದೊಳಗಿಂದಲೇ (ಅಂತರ್ಯದೊಳಗಿಂದ) ಬರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಯೇಸು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದನು (ಮತ್ತಾಯ 15:18-20). ಅಂತರಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ ಎರಡೂ ಆತನ ಭಾಗಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾವೆಂಬುದನ್ನು (ನೋಡಿರಿ 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:23) ಮತ್ತು ಅವೆರಡಕ್ಕೂ ತಾನೇ ಹೊಣೆಗಾರನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಅಂತರಾತ್ಮ/ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ ಪರಿಭಾಷೆಯು, “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ನಾನು ಎಷ್ಟೇ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವು-ಈ ನನ್ನ ದುರ್ಬಲಭಾಗವು-ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದೇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂಬದಾಗಿ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. 17ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪೌಲನು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರವನ್ನು CJB ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ: “ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದು ನನ್ನ ನಿಜವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ ಪಾಪವೇ.” “ನನ್ನ ನಿಜವ್ಯಕ್ತಿ” ಯು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೌಲನ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. (ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರೆದ ಹಾಗೆ ಆಗಾಗ “ನಿಜ” ಪೌಲನನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವದು.)

ವಚನ 18. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದೇನೂ ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದದೆ. “ಒಳ್ಳೇದೇನೂ” ಆತನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲ? ಪೌಲನು ಏಕೆ ಅಂತಹ ಅತಿರೇಕದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು? ಬಹುಶಃ ಆತನು “ಒಳ್ಳೇದು” ಎಂಬುದನ್ನು “ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇದು, ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು” ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಲೂಕ 18:19). “ವಾಸವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ವರ್ತಮಾನಕಾಲ ಪದದಲ್ಲಿದ್ದು, ನಿರಂತರವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದ, ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಳ್ಳೇದು ಆತನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ “ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವ” ದ ಎದುರಿಸಲಾಗದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೋಹಾನ್ 21:25).

ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 18ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪೌಲನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು “ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವ” ದ ಕುರಿತಾಗಿ Gnostic (ಜ್ಞಾನವಾದ) ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಉಪದೇಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. Gnosticಗಳು ಶರೀರವು (ದೇಹವು) ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ತತ್ಪಲವಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬದಾಗಿ ಅವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪಾಪಾಧೀನಸ್ವಭಾವ, ಅಥವಾ ದೇಹವು ನಡಿಸುವ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವು ಹೊಣೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಾಗಿ ಸಹ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ನಂಬಿಕೆ

ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇಹದ, ಅಥವಾ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆತನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು (ನೋಡಿರಿ 8:13). ಆತನು ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು “ನೀತಿಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನಾಗಿ” ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಕರೆಕೊಟ್ಟನು (6:13; ನೋಡಿರಿ 12:1).

ಹೇಗೂ, 7:18ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ದೇವರಾತ್ಮನ ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವ ಸವಾಲನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ, ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವು ಮೇಲುಗೈಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲು ಸಫಲವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನಿಗೆ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಏನು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು? ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನನಗೇನೋ ಮನಸ್ಸುಂಟು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು [ಒಳ್ಳೇದನ್ನು] ಮಾಡುವದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು [ನನ್ನ “ನಿಜ” ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ].

ವಚನ 19. ಆತನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ. ಪೌಲನು ಯಾವ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು? ಆತನು ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು, ಆದರೆ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇದನ್ನೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆತನು ಮಾಡಿದ ಯಾವದೇ ಒಳ್ಳೇಕೃತ್ಯವು ದೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಆತನು ಮಾಡುವಂತಹ “ಒಳ್ಳೇದು” ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನಿಗೆ ಮಾಡಲು “ಮನಸ್ಸಿದ್ದದಕ್ಕೆ” ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.⁴³ ಆತನು ಈ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಫಲನೆಂಬುದಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡನು: “ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವ ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ,” ಮೆಚ್ಚಿದಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ವಚನ 20. ಆತನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದನು, ಮಾಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದರೆ [ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ] ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ನಾನಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ [ನನ್ನ ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ] ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಪಾಪವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿತು. (7:17ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.)

ವಚನ 21. ಪೌಲನು 14ರಿಂದ 20 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ವಿಷಾದಕರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪುನರಾವಲೋಕನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆತನು ಈ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು: ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನಗೆ [ನನ್ನ “ನಿಜ” ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ] ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ನಿಯಮ ನನಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿತ್ತಾದರೂ, ಆತನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅದು ಆತನನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ (ನೋಡಿರಿ 1 ಪೇತ್ರ 5:8), ಆದರೆ ಆತನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ತಡೆಯಿತು

(7:18, 19).

“ನಿಯಮ” ಎಂಬ ಪದವು νόμος (*nomos*) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಎಂಬುದಕ್ಕಿರುವ ಪದವಾಗಿದೆ. *Nomos* ಎಂಬುದು 22ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು “ದೇವರ ನಿಯಮ” ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದು 23ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: “ಬೇರೊಂದು ನಿಯಮ,” “ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮ,” ಮತ್ತು “ಪಾಪದ ನಿಯಮ.” 25ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅದು ಎರಡು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: “ದೇವರ ನಿಯಮ” ಮತ್ತು “ಪಾಪವೆಂಬ ನಿಯಮ.” ಇದೇ ಪದವು 8:2, 3, 4, ಮತ್ತು 7 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ದೇವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (7:22, 25); ಆದರೆ 7:21ರಲ್ಲಿನ “ನಿಯಮ [ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ]” ಎಂಬುದರ ಮತ್ತು 23ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿವಿಧ “ನಿಯಮಗಳ” ವಿಷಯವೇನು? ಈ ಮುಂಚೆ 3ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, *nomos* ಎಂಬ ಪದವು ರೋಮಾಪುರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ:

Torah, ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಐದು ಪುಸ್ತಕಗಳು
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆ
ದೇವರ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಲಿಖಿತ ಅಥವಾ ಅಲಿಖಿತ
ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿ
ಒಂದು ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ನಿಯಮ
ಒಂದು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಕಡೆಯ ಎರಡು ವಿಧಗಳು *nomos*ನ್ನು ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ, “ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ನಿಯಮ” ಅಥವಾ “ಒಂದು ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ” ಯನ್ನು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ “ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಬಲದ ನಿಯಮ”) ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. NASBಯು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ, “ನಿಯಮ” ವು 21ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ *nomos*ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. “ಒಂದು ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ” ಎಂಬುದು 23ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ *nomos* ಎಂಬುದಕ್ಕಿರುವ-ಮತ್ತು 25ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ಎರಡನೆಯ “ನಿಯಮ” ದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ- ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಚನ 22. ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಕಟುವಾದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವನಂತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು, ಅಂತರಾತ್ಮದೊಳಗೆ ದೇವರ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ರೋಮಾ 7:14-25 ವಚನಗಳು ಒಬ್ಬ ಪರಿಪಕ್ವಗೊಂಡಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅನುಭವಿಸುವ ಆತ್ಮಿಕ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವವರು ವಾದಿಸುವದೇನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನೇತರನು ದೇವರ

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ. ಹೇಗೂ, ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ಯೆಹೂದ್ಯನು (ಪೌಲನು ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ) ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇತ್ತು. “ನಿಜ” ಪೌಲನು ಕೀರ್ತನಗಾರನ ಜೊತೆಗೂಡಿ, “ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ; ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ” ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು (ಕೀರ್ತನೆ 119:97).

ವಚನ 23. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ [“ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ”] ಬೇರೊಂದು ನಿಯಮ ಉಂಟೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಡಾಡಿ . . .” ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ (ಅಂತರಾತ್ಮದೊಳಗೆ) “ನಿಯಮ” (nomos) ಎಂಬುದು ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ “ಸ್ವಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ” ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಆತನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿನ “ನಿಯಮ”ವು (ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ) ವಿರೋಧಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. 23ನೇ ವಚನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 25ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಈ “ನಿಯಮ” ವು “ಪಾಪದ ನಿಯಮ”⁴⁴ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುವದು ಒಂದು “ಸ್ವಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವ ನಿಯಮ” ಆಗಿತ್ತು. 23ನೇ ವಚನವು H. G. Wellsನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು “ಒಬ್ಬ [ನಡೆದಾಡುವ] ಅಂತರೀಕ ಯುದ್ಧ” ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವದಾಗಿದೆ.⁴⁵

ಈ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಯುದ್ಧದ ಅಂತಿಮ ಫಲಿತವೇನಾಗಿತ್ತು? ಪೌಲನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ನನ್ನನ್ನು [ಅಂತರಾತ್ಮನನ್ನು] ಸೆರೆಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ [ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ] ಪಾಪದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಶಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು (“ನಿಜ” ಪೌಲನು) ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೇಜೋವಧೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು! ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಬಲದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ, ಆತನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಪದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಚನ 24. ಪೌಲನ ಈ ಸೋಲಿನ ಬೇಗುದಿಯು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂಥ ದುಃಖಕರ ಮಾತುಗಳೆಂದು Rogers ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ⁴⁶: ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು! “ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ” ಎಂಬುದು τάλαιπóρος (talaipeōros) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದರರ್ಥವು “ಶೋಚನೀಯ, ದುರವಸ್ಥೆ, ಬೇಗುದಿ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.⁴⁷ ಇದು “ಕಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸಂಕಷ್ಟ” ಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಳಲಿಹೋಗಿರುವದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.⁴⁸ ಪೌಲನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನು. ಆತನು ತನಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುವ ತನಕ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಆಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯನಾದನು; ಆತನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದನು. ಆತನ ಈ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು NIRV ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ: “ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೆಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ವೈಫಲ್ಯ!”

ಪೌಲನು ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವನು ಯಾರು? ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದನು, ಆತನ ಈ ಹತಾಶೆಯನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು.

ಆತನು “ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರು ಯಾವರು?” ಎಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ “ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆತನನ್ನು ಬಿಡಿಗಡೆಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಗತ್ಯವು ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಈ ವಿಭಾಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಗುಣಗಾನಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ “ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಪ್ರಯತ್ನ” ಮಾಡುವದಾಗಲಿ ಸಹ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಪೌಲನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಆತನು ಈಗಲೂ ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಅವನ “ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದೇಹದಿಂದ” ಬಿಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ “ಯಾರು” -ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು- ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇತ್ತು.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು “ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದೇಹ”⁴⁹ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ದೇಹದಿಂದ “ಬಿಡಿಸುವ” ಅಗತ್ಯತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಕೆಲವರು Etruscan (ಎಟ್ರುಸ್ಕಾನ್) ಎಂಬ ಅರಸನ ಕುರಿತ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆತನು ನೆರೆಯಾಳುಗಳ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಶವಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.⁵⁰ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ “ಪಾಪದ ನಿಯಮ” ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು (7:23). ಈ “ನಿಯಮ” ವು (“ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ”) ಆತ್ಮೀಕ ಮರಣಕ್ಕೆ-ದೇವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆಗೆ- ಮಾತ್ರವೇ ನಡಿಸಬಲ್ಲ ದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ಪೌಲನು “ಮರಣದ ದುರ್ವಿದಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವರು ಯಾರು?” ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿದನು (NEB).

ಮನಃಕಲಕುವ ದೃಶ್ಯಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ: ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿರುವದು, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಕ್ರಂದಿಸುತ್ತಿರುವದು, ಮರಣಾಂತಿಕ ಗಾಯಗೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬನು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವದು, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನಿಂದಾಗಿ ಸಾವಿನಂಚಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬನು ಆದರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಹಾತೋರೆಯುವದು. ಇವ್ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸಹ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವವನ ಹೃದಯ-ಕಿತ್ತುವ ರೋಧನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಲಾರವು, ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಗೊಂದಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲವು ಯಾವದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ: “ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು! ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರು ಯಾರು?” “ಬೈಬಲ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂಥ ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿಯನ್ನು” ಪೌಲನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ವಚನ 25. ಪೌಲನು ಅಂದು ದಮಸ್ಕದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಎದುರ್ಗೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ-ಆದರೆ, ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ, ಆತನಿಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿತು! ವಚನ 25 ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಾನೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ, ನಾವು ಆಳಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಎತ್ತರಗಳಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ, ಬೈಬಲ್ ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂಥ ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸುದ್ದಿಯೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ: ಬಿಡಿಸುವವನು

ಇದ್ದಾನೆಂಬದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ. ಪುನಃ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಿದನು. ಆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾಗಿದೆ, “ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, [ಬಿಡಿಸುವನು] ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ” (ನೋಡಿರಿ CJB; AB; NIRV). ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ “ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ, [ನಾವು ಬಿಡಿಸಲ್ಪಡಬಲ್ಲೆವು] ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ” (ನೋಡಿರಿ CEV; NLT; Phillips). ಈ ಎರಡು ವಿಸ್ತರಣೆಗಳು ಸಹ ಒಂದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ: ಮಾನವ ಜನಾಂಗವು ಆತ್ಮಿಕ ವಿನಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿರುವ ಏಕೈಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕುವದಾಗಿದೆ!⁵¹

ಪೌಲನು ತನ್ನ ನಿಂತು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೂ, ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವಂಥ ಹಬ್ಬದ ಒಂದು ರುಚಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುವದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. James Burton Coffman ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ಈ ಸ್ತುತಿಯ ಸುರಿಮಳೆಯು, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ . . . ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಮಿಂಚಿನಂತಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಎಂಟನೆಯ [ಅಧ್ಯಾಯ] ದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿರುವದಲ್ಲದರ ಒಂದು ಚಿತ್ರಣವು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.”⁵²

25ನೇ ವಚನದ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯಸಾಲು ಪೌಲನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಾಗುವದು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೌಲನ ಮುಕ್ತಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಸುತ್ತದೆ: ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ [“ನಿಜ” ನಾನು] ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ [ಅಂತರಾತ್ಮ] ದೇವರ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿಯೂ ಶರೀರಭಾವದಿಂದ [ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ] ಪಾಪವೆಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ [ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ] ಆಳಾಗಿಯೂ [ನೇವೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ] ನಡಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹಾಗೂ ಅನುವಾದಕರು ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು 24ನೇ ವಚನದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿರಿ Moffatt; Phillips). “ಹೇಗೂ, ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವದೇ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ.”⁵³ Stott ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ “25bನೇ ವಚನವು ಎಲ್ಲಾ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ.”⁵⁴

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಪೌಲನು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಆತ್ಮಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವ್ಯರ್ಥತ್ವದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಂತಿಮ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ನೀಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದನೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಆತನ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನು ಅವನಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು! ಅದು “ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂಧ ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿ” ; “ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸುದ್ದಿ” ಯಾವದೆಂದರೆ ಆತನನ್ನು-ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದನು! ಇದನ್ನು ನಾವು ರೋಮಾ 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಲಿದ್ದೇವೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯನಕ್ಕಾಗಿ: “ಶರೀರ” (SARX) ಎಂಬ ಪದದ ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಯನ

“ಶರೀರ” (*sarx*) ಪೌಲನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 147 ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ 91 ಸಾರಿ ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.⁵⁵ ಈ ಪದವು ರೋಮಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ (1:3; 2:28; 3:20; 4:1; 6:19; 7:5, 18, 25), ಆದರೆ ಈ ಪದವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳ ಶುರಿತು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. 7:14-25 ವಚನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ *sarx* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರೋಮಾ 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೌಲನು ತಿಳಿಸಿದ “ಶರೀರ” “ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪಾಪಭರಿತ” ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.⁵⁶ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ Gnosticism (ಜ್ಞಾನತತ್ವವಾದ) ಎಂಬ ಪಾಪಾಂಡಮತವು, ಶರೀರವು ಕೆಟ್ಟದ್ದು-ಶರೀರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ- ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ನಂಬಿದವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ-ಕಾಲದ ಕ್ಯಾಲ್ವಿನ್ ವಾದವು ಶರೀರವು ಆದಾಮನ ಪಾಪದಿಂದಾಗಿ ದೋಷವೂರಿತಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಆಧುನಿಕ ತರ್ಜುಮೆಗಳು *sarx* ಎಂಬುದನ್ನು “ಪಾಪಭರಿತ ಸ್ವಭಾವ” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ, ವಾಕ್ಯವು ಇದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ಸ್ವತಃ: “ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿ” ದನು (ಶರೀರಧಾರಿಯಾದನು) ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ್ 1:14; ನೋಡಿರಿ ಇಬ್ರಿಯ 2:14; 1 ಯೋಹಾನ್ 4:2), ಆದರೆ ಆತನು “ಪಾಪ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ” (ಇಬ್ರಿಯ 4:15).

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು *sarx* ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. Vineರ ಪದ-ಅಧ್ಯಯನ ಪುಸ್ತಕವು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಹದಿಮೂರು ಅರ್ಥಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.⁵⁷ ಇದನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ-ಸರಳೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಅಪಾಯವಿರುವುದರಿಂದ, ಚರ್ಚೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿದೆ, ಅವುಗಳೊಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಹಲವಾರು ಅಂತರತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ.

“ಶರೀರ” (*sarx*) ನಾವು ನಾಮಾನ್ಯ ಪದ ಬಳಸುವಂತೆಯೇ ರೋಮಾಪುರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: ಒಂದು ದೈಹಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. 2:28ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಒಂದು ಆತ್ಮಿಕ “ಸುನ್ನತಿ” ಯನ್ನು “ಹೊರಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ” ಆಗಿರುವ ಸುನ್ನತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿದನು. ಆ ವಚನದಲ್ಲಿ, “ಶರೀರ” ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಚರ್ಮ ಹಾಗೂ ಜೀವಕೋಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ರೋಮಾಪುರ

ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ, ಪೌಲನು “ಮನುಷ್ಯನ ಶಾರೀರಿಕ (ದೈಹಿಕವಾಗಿ) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ” ಎಂಬದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ “ವಂಶಕ್ರಮದಿಂದ” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು (1:3; 4:1; 9:3, 5). ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಾರಿ (3:20), ಅಪೊಸ್ತಲನು ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಮೂಳೆಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರನ್ನು-ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು-ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ *sarx* ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಮನುಷ್ಯನ ಶಾರೀರಿಕ (ಮನುಷ್ಯ) ಭಾಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಲಹೀನತೆ ಹಾಗೂ ಮೀತಿಗಳಿರುತ್ತವೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 6:19; 8:3).

ಪೌಲನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ *sarx* ನ್ನು ಒಂದು ವಾಕ್ಯಾಲಂಕಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟನು-ಅಕ್ಷರಶಃ, ದೈಹಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸದಾಚಾರ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. “ಶರೀರಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ” ಜೀವಿಸುವದೆಂದರೆ (8:4, 5, 12, 13) ಶಾರೀರಿಕ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಪವಾದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿರದೆ ಕೇವಲ ಶರೀರದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಜೀವಿಸುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಶರೀರಭಾವಾಧೀನರಾಗಿ” ಇರುವದೆಂದರೆ (7:5; 8:8, 9; ನೋಡಿರಿ 7:14, 18, 25) ದೇವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ ಬದುಕುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದಾಗಿದೆ. “ಶರೀರಭಾವದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಡುವುದು” (8:6, 7) ಎಂದರೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಡವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಅಂಥ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯು ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು “ಪಾಪಾಧೀನವಾದ ನರಭಾವ” ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು (8:3). ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಪಾಪಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು “ಶರೀರಭಾವದ ಕರ್ಮಗಳು” ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದನು (ಗಲಾತ್ಯ 5:19-21).

ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ

ಕೈಸ್ತನು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ (7:1-14)

ರೋಮಾ 7:1-14ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 7:7);⁵⁸ ಆದರೆ, ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ, ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆಯು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕೆಲವು ಸಾರಿ “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” (*nomos*) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡವಿರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು (7:1-7, 12, 14)⁵⁹ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅದಿಲ್ಲದ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು (7:1, 2, 7-9). ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸೋಣ.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಟ್ಟಡಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಕಟ್ಟಡಲ್ಲ

ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಪೌಲನು ಮುಂಚಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಆ (the) ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ. 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ಆತನ ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು *ಹಿತವಾದದ್ದು* ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು (7:12). ಅದು ಪಾಪ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಪಾಪವನ್ನು *ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿತು* (7:7).

ರೋಗಿಗೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಹೃದಯ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ವೈದ್ಯನು ಹೇಳಿದಾಗ, ರೋಗಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ವೈದ್ಯನು ಕಾರಣನೋ? ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಬೆಳಕು ದೂಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಸದರಾಶಿಯನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ, ಆ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಬೆಳಕೇ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೋ? ನಾನು ತೊಕದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಾಗ, ತೊಕಸೂಚನೆಯ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಸುಯ್ಯನೇ ತಿರುಗಿದರೆ, ನನ್ನ ಅತಿಯಾದ ದೇಹತೂಕಕ್ಕೆ ಆ ಮುಳ್ಳುಗಳೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವೋ? ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶವು ಪಾಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದು ಅದನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರವೆಂದಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಗತ್ಯ. ಪಾಪದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವದಕ್ಕಿರುವ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುವಂಥ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವದೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯಲ್ಲಿನ ಬೇನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವೈದ್ಯನೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೌಖ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೋ? ಕೆಸರು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರಲು ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಹೊಲನು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೋ? ನಾನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೊಕಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ತೊಕದ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೋ?

ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಗತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ನಮಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. Rogers ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ನಾವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಜೀವನವನ್ನು ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ”; ಅದು “ಜೀವನವನ್ನು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತದೆ.”⁶⁰ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅರಾಜಕತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ (ಕಾನೂನುರಹಿತ) ಸಮಾಜವು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿ, ನಮಗೆ *ದೇವರ* ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು (1) ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಯಪಾಲಿಸುವಾತನ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಗುಣನಡತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, (2) ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, (3) ನಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು (4) ವಿಧೇಯತೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಪ್ರತಿಫಲಗಳನ್ನು

ಹಾಗೂ ಅವಿಧೇಯತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿನ ಸ್ವಭಾವದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಒಂದು ಕೃಷಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೇಲಿಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಾವಲಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ಬೇಲಿ ಇರುವದಾದರೆ ಹಸು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾವದಾದರೂ ವಾಹನದಿಂದ ಡಿಕ್ಕಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಬೇಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಹಸುವನ್ನು ಕುದುರೆಮೇವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹೊಲದಿಂದ ದೂರವಿಡಬಹುದು, ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸಿ ಗಂಭೀರ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೇಲಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಕಾಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಇರುವದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದವು, ಮತ್ತು ಬೇಲಿಯನ್ನು ಹಾರಿ ಹೋದವು. ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪನು ಬೇಲಿಯನ್ನು ಜಿಗಿದು ಹೋಗಿ ಎಡವಿಬಿದ್ದು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸು ಅಥವಾ ಕುದುರೆಗೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಒಳ್ಳೇದು ಹಾಗೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಅವುಗಳು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ನಾವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. "ನಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ" ಇದೆಯಾದರೂ, ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.⁶¹ ಪೌಲನು, ಗಲಾತ್ಯದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದು ಹಂಗಾಮಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಅದು ನೆರವೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದನು (ಗಲಾತ್ಯ 3:19, 23-25). ರೋಮಾಪುರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಭೂತ ದಾರಿಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಆತನು ಮುಖ್ಯ ಒತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು (3:20). ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ಸಮಯದಿಂದ, ಜನರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ಆತನು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿರಿ" (7:4). ಪುನಃ, ಆತನು ಹೇಳಿದನು, "ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ನಾವು ಸತ್ತಕಾರಣ ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ" (7:6). ಆತನು ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಉಪದೇಶವು ಯೆಹೂದ್ಯರೊಂದಿಗಿನ ದೇವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ನೆರವೇರಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತರ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:14; ಎಫೆಸ 2:14, 15; ಇಬ್ರಿಯ 7:11-22; 8:7-13; 9:1; 10:9, 10).

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಾಗರಿಕ ಕಾಯಿದೆಗಳು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಈಗಲೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. Moon “ನಾಗರಿಕ, ಸಂಸ್ಕಾರಿಕ, ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕಾಲಕಾಲದಿಂದ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು” “ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ” ಎಂದು ಕರೆದನು. ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಯೆಹೂದ್ಯರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರವು ಅತ್ಯಂಥ ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ.”⁶² ನಾಗರಿಕ/ನೈತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದರೆ ಅದು ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದಶಾಜ್ಞೆಗಳು ನೈತಿಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ (ಕಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ) ಹೃದಯಭಾಗವೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏಳನೆಯ-ದಿನದ ಸಬ್ಬತ್ ಕಟ್ಟಳೆಯು ಈಗಲೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದಾಗಿಸುವದು (ನೋಡಿರಿ ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20:8-11). ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದಂಥ ಮೂಲಭೂತ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆದಿಕಾಂಡ 9:6). ಅಂಥ ನಿಯಮಗಳು ಮೊದಲು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ನಂತರ ಯೇಸುವಿನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ರೋಮಾ 15:4ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು “ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಓದಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತವೆನ್ನೂ ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತೋರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಈಗಲೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತಾದ ಪೌಲನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಆತನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು, “ನಾವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರರೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಯಾವದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಳೆ (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ) ಯಿಂದ ಸಹ ವಿಮುಕ್ತರು” ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ನಾವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳ/ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜವೇ, ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆತನ ನಿಮಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಳಪಟ್ಟವರಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥವಾಗದು.

ಇಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ” ಎಂಬ ಪದವೇ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪೌಲನಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತರ ಬರಹಗಾರರಾಗಲಿ ಆ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಪಡಲಿಲ್ಲ (1 ಕೊರಿಂಥ 9:21; ಗಲಾತ್ಯ 6:2; ಯಾಕೊಬ 1:25). ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವರು “ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ” ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಯೇಸು, “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾದರೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು

ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 14:15). ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ “ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 7:19). ಯೋಹಾನ್‌ನು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ antinomianism (ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿರೋಧತ್ವ) ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ/ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು (1 ಯೋಹಾನ್ 2:3, 4; 3:22, 24; 5:2, 3).

ಇಂದು ನಾವು ಅಧೀನರಾಗಿರಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಯೇಸುವಿನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಯೆರೆಮೀಯನಿಂದ ಮುಂಚಿತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಇದೇ (ಯೆರೆಮೀಯ 31:31-34; ಇಬ್ರಿಯ 8:7-13), ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣಿಸಿದಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಇದಾಗಿದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 9:15-17).

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಿಲ್ಲ, ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರು, ಆದರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೂ-ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಸಹ-ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ವಿಚಾರವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪವು ಇಂಥಂಥದಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲದು ಆದರೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾರದು. ಅದು ಪಾಪವನ್ನು ಖಂಡಿಸಬಲ್ಲದು ಆದರೆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಆದರಿಸಲಾರದು. ಪುನಃ, ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ: ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿನ ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಂದುಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಅದು ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಂತೆ ಹೊಲಸನ್ನು ಬಯಲುಪಡಿಸಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಅದು ಆ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಹೊಗಲಾಡಿಸಲಾರದು.⁶³

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪತನವನ್ನು ಕುರಿತು ಅರುಹು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲದು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೋಷವನ್ನು ನೀಗಿಸುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ: ಜನರು ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು-ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ನಮಗೆ ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅತ್ಯಂಥ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಅರುಹು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಜನರನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು (ಗಲಾತ್ಯ 3:24). ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶವು ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಯೇಸುವಿನೆಡೆಗೆ ನಡಿಸುವುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅಪಲೋಕಿಸಿರಿ:

ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ದಾರಿತೋರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು

ಕೊಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಇಂದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಹೊರತು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನರಲ್ಲ.

ನಾವು ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಾವು ವಿಧೇಯರಾಗತಕ್ಕದ್ದು (ಯೋಹಾನ್ 3:16; ಲೂಕ 13:3; ಮತ್ತಾಯ 10:32; ಮಾರ್ಕ 16:15, 16; ಯೋಹಾನ್ 14:15).

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರು (7:1-6)

ಪೌಲನು 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವ ಮೂಲಕ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ (7:1). ಆತನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹದ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ: ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಹೆಂಡತಿಯು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು; ಗಂಡನು ಸತ್ತರೆ ಗಂಡನ “ಹಂಗು ಆತನಿಗೆ ತಪ್ಪುವದು” ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮರುವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು (7:2, 3). “ಹಂಗು ತಪ್ಪುವದು” ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದಿತ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು *καταργέω* (*katargeō*) ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. Morrisನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇದೊಂದು ಬಲವಾದ ಪದವಾಗಿದ್ದು ಅದರರ್ಥವು “ಸಂಪೂರ್ಣ ರದ್ದುಗೊಳಿಸು ಮತ್ತು ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.”⁶⁴

ಪೌಲನು ಈ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು: “ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತೀರಿ. ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಂದರೆ ಸತ್ತು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದಾತನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ” (7:4). ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಜೊತೆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತಾಗಿ ಪೌಲನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ದೊಡ್ಡ ಹೇಳಿಕೆಯು ಇಲ್ಲಿದೆ: ನಾವು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ” ಸತ್ತೆವು. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು “ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಗಾರವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ” ಈ “ಸಾವು” ಸಂಭವಿಸಿತು (6:3).

ಪೌಲನು ಮುಂದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜೀವನವು ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು: “ನಾವು ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರಾಶೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯತ್ನೈಸುತ್ತಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು” (7:5). ಪಾಪಭರಿತ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶವು ಇಂಥಿಂಥದು ಪಾಪವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಬಯಲುಗೊಳಿಸುವದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಂತೆ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾದ ಒಂದು ಫಲಿತವೆಂದರೆ ಅದು ಪಾಪಭರಿತ

ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. 7:8-13ರಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದುರಾಶೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕುರಿತ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಗೆ ಪಾಪವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತು? ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾದರೂ, ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿರುತ್ತವೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾಪದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ “ಒಂದು ಆನೆಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವದಾದರೆ, ನೀವು ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ಆನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಬಹುಶಃ, ನೀವು ಆನೆಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿ ದಿನಗಳು, ವಾರಗಳು, ವರ್ಷಗಳು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ನಾನು “ಆನೆಯೊಂದರ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವದು ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. Bruceನು ಸಭೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ದಶಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಕುರಿತ ಹಳೆ ಕಥೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ, “ಅವುಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತವೆ” ಎಂಬದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನು.⁶⁵ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯವಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೆಹೆಜ್ಕೆಲ 37:20), ಆದರೆ ಆ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯನು “ಮಾಡಬಾರದು” ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಗಳು “ಕೆಲವು ಜನರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ “ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆಯು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯೆಡೆಗೆ ಕೆಲರೀತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಾವು “ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಫಲಕವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಏಕೆ ಯಾರೋ ನಮ್ಮನ್ನು “ಹೊರಗಿಡುವದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬದಾಗಿ ಕುತೂಹಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಫಲಕವು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆ ಫಲಕದಾಚೆಗೆ ಯಾರೋ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಾರದೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಬಯಕೆಯ ವಸ್ತುವೊಂದು ಇರುತ್ತದೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಅರುಹು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ದೇವರು ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದ್ದು (ಆದಿಕಾಂಡ 2:16, 17; 3:1-5).

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುವಾಗ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಠಮಾರಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದು ಅದು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಮುಂಚೆ ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಬಯಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೋಡಿರಿ, “ಬಣ್ಣ ಇನ್ನೂ ಹಸಿಯಾಗಿದೆ. ಮುಟ್ಟಬೇಡಿರಿ” ಎಂಬ ಫಲಕವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಬಯಕೆಯು ಆ ಫಲಕವನ್ನು ಇಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ಫಲಕವನ್ನು ಇಟ್ಟ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆಗಷ್ಟೆ ಬಳಿಯಲಾಗಿದ್ದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಗುರುತುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅದು ಕೆಲವರಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೇಳುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚನವನ್ನು, ಒಂದು ಶಕ್ತಿಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಅನ್ಯಾತಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯು ಯುವಕರನ್ನು ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಕೆಯು “ಕದ್ದ ನೀರು ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 9:17). ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ನುವದಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಂಡಾಯಗಾರರು ಸಹ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕಾರವು ಬಂಡಾಯವನ್ನು “ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಮಾನವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ದುರಾಶೆಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ . . .” (7:5). “ಈಗಲಾದರೋ . . . ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (7:6). “ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂಬ ಪದವು 2ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ ಪದವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಆಕೆಗೆ ವಿವಾಹದ ಬಂಧಗಳ “ಹಂಗು ತಪ್ಪುವದು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಓದಿದವು. ಒಂದು ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧವು “ರದ್ದು ಮತ್ತು ನಿರರ್ಥಕ” ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಆ ಪದವು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ.

ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತ ಕಾರಣ ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ” (7:6; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). “ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ” ಎಂಬುದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪೇತ್ರನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದು “ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳಾಗಲಿ ನಾವಾಗಲಿ ಹೊರಲಾರದ ನೊಗ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15:10). ವಚನ 4ರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಅವರು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತರು” (7:4). ಆಗ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ, ಸಭೆಯ ಅಂಗವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ನೂತನ ವಿವಾಹಿತರಿಗಾಗಿ ಪಾಠಗಳು (7:1-6)

7:1-6ರ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಸಾಧ್ಯಶ್ಯವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವದೇನೆಂದರೆ, ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯೇಸುವಿನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೈಹಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ವಿವಾಹ ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಂಟಿಗರೋ ಎಂಬಂತೆ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ “ವಿವಾಹವಾಗಿರುವದು” ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ (ಸಭೆಯ) ಅಂಗವಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕರ್ತನಿಗೆ ಯಾವದೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಬದುಕುವದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಅನ್ವಯಿಕೆಯನ್ನು “ನೂತನ ವಿವಾಹಿತರಿಗಾಗಿ ಪಾಠಗಳು” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಒತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿಯ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಐಕ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಹ ನಮ್ಮ ಭೂಲೋಕದ ವಿವಾಹ ಸಂಗಾತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಎಫೆಸ

5:22-33ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೂ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿತ್ತು (ಎಫೆಸೆ 5:32), ಆದರೆ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಗಂಡ/ಹೆಂಡತಿ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ರೋಮಾ 7:1-6 ವಚನಗಳು ವಿವಾಹಿತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ (ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿರುವವರು) ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಬದ್ಧವಾಗಿರು (7:2-4). ಮೊದಲ ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಂಡನಾದ ಯೇಸುವಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. 7:1-6ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಉದ್ದೇಶವು ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಯವಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ: ವಿವಾಹವು *ಜೀವಿತಕಾಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ* ಎಂದು ಆತನು ನಂಬಿದ್ದನು. “ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ತನಕ ಹೆಂಡತಿಯು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು. . . . ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗ ಆಕೆಯು ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಣೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು” (7:2, 3). “ಸತ್ತು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದಾತನನ್ನು” (7:4) ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವಾಗ, ಪೌಲನು ಕೇವಲ ಯೇಸುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗಿ, 2 ಹಾಗೂ 3ನೇ ವಚನಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿವಾಹ ದೃಷ್ಟಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ವಿವಾಹವು ಗಂಡನ ಮರಣದಿಂದಾಗಿ ಮುರಿದುಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಆತನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು “ಸತ್ತು ಮೇಲೆ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದದರಿಂದ ಆತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಯತಕ್ಕವನಲ್ಲ” (6:9).

ವಿವಾಹವು ಜೀವಿತಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದನು (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 19:3-9),⁶⁶ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕೇವಲ ವಿವಾಹದ ನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು: *ವಿವಾಹವು ಜೀವಿತಕಾಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ!* ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ವಿವಾಹ ಹರಕೆಗಳಲ್ಲಿ “ನಾವು ಬದುಕಿರುವ ವರೆಗೂ” ಅಥವಾ “ಮರಣವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿಸುವ ತನಕ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳು ವಿವಾಹದ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವರು ತನ್ನ ವಿವಾಹದ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ದುಃಖಕರ-ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಕರ್ತನಿಗೆ ಜೀವಿತಕಾಲದ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಅಂಗವಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ದುಃಖಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “*ಕಡೇ ವರೆಗೂ* ತಾಳುವವನು ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದುವನು” (ಮತ್ತಾಯ 10:22; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರು (7:3). ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿವಾಹ ಸಂಗಾತಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು: “ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಗಂಡನು ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗ ಆಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರಣೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು” (7:3). “ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು” ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛವು $\chi\rho\nu\mu\alpha\tau\iota\varsigma$

(*chrēmatisō*) ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. Phillips ತರ್ಜುಮೆಯಲ್ಲಿ “ಆಕೆಯು ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಕಳಂಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವಳು” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಇಸ್ರಾಯೇಲವು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು; ಆದರೆ ಜನರು ನಿರಂತರವಾಗಿ “ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ದೇವದ್ರೋಹಿಗಳಾದರು” (ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾಪಕರು 2:17; ನೋಡಿರಿ 8:33; 1 ಪೂರ್ವಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 5:25). ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ, ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಆತ್ಮಿಕ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಿ ದೋಷಿಗಳಾದರು (ನೋಡಿರಿ ಯೆಹೆಜ್ಕೆಲ 23:37). ನಾವು ಸಹ ಆತ್ಮಿಕ ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ? ಯೇಸುವಿಗಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು-ಏನೇ ಇರಬಹುದು-ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಯಾಕೋಬನು ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “[ಆತ್ಮಿಕ] ವ್ಯಭಿಚಾರಿಗಳು ನೀವು; ಇಹಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವು ದೇವವೈರವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೋ? ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗ ಬೇಕೆಂದಿರುವವನು ತನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ” (ಯಾಕೋಬ 4:4). ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿದನು, “ತಂದೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ ತಾಯಿಯ ಮೇಲಾಗಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಮತೆಯನ್ನಿಡುವವನು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ; ಮಗನ ಮೇಲಾಗಲಿ ಮಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಮತೆಯನ್ನಿಡುವವನು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ” (ಮತ್ತಾಯ 10:37; ನೋಡಿರಿ 6:33).

ಒಬ್ಬ ವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸಂಗಾತಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೃದಯವು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಯೇಸುವಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೃದಯವೇದನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನು ಬಯಸುವಂತಹ “ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ” ಆಗಿರುವ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಂತಿರುವದಕ್ಕೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡೋಣ (ಎಫೆಸ 5:27). ಯೇಸು ಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನೀನು ಸಾಯಬೇಕಾದರೂ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರು; ನಾನು ನಿನಗೆ ಜೀವವೆಂಬ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನು” (ಪ್ರಕಟಣೆ 2:10).

ಫಲಭರಿತವಾಗಿರಿ (7:4, 5). ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ “ವಿವಾಹವಾಗಿರುವದರಿಂದ,” ನಾವು ಫಲಭರಿತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು “ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗತಕ್ಕದ್ದು.” ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು, “ನೀವು ಬಹಳ ಫಲಕೊಡುವದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮಹಿಮೆ ಉಂಟಾಗುವುದು” (ಯೋಹಾನ್ 15:8); “ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದು ಫಲಕೊಡದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಆತನು (ದೇವರು) ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ” (ಯೋಹಾನ್ 15:2). John MacArthur, Jr., ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಒಬ್ಬ ಫಲರಹಿತ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.”⁶⁷

7:4ರಲ್ಲಿ, ಪಾಲನು ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ ವಾಕ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಧ್ಯಪುರುಷನಿಂದ (“ನೀನು”) ಉತ್ತಮ ಪುರುಷಯೆಡೆಗೆ (“ನಾವು”) ದಿಸಿ ಬದಲಿಸುತ್ತಾನೆ: “(ನಾವು) ದೇವರಿಗೆ ಫಲವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು . . . ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಹೀಗೆ

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಸಂಭೋಧನೆಯು 5ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ: “ನಾವು ಶರೀರಾಧೀನಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದುರಾಶೆಗಳು . . . ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯತ್ನೈಸುತ್ತಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಬಹುಶಃ ಪೌಲನಿಗೆ ಏಕಾಏಕಿ ತಾನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ ಆ ಕ್ಷಣದ ನೆನಪು ಬಂದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ “ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಾಗ” (7:6), ಆತನು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 26:9). ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ತಾನು ಕೇವಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಧೇನೇಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೇಗೂ, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹದ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು-ಮತ್ತು ಆಗ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕರ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು!

ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರು (7:6). ಕರ್ತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯು ಏನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು? ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದಿರಬೇಕೋ? ಆತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿರುವದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಹಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತನು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ! ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕನಿಷ್ಠವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ? ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವದಾದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರವು. ಕೇವಲ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದರಿಂದ ಎಂದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಕರ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವದು! ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂತಿಮ ಅಂಶಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿರು (7:6). ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಕೆಲವು ವಿವಾಹಿತ ದಂಪತಿಗಳ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ತಮಗೆ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುಣಗುಟ್ಟುವದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, “ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೈಬಲ್ ಅದನ್ನೇ ಕಲಿಸುತ್ತದೆಲ್ಲಾ.” ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ವಿಧಿಸಿರುವ ಅವಶ್ಯಕವಾದವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪರಿಚಯವೂ ನನಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮನೋಭಾವವು “ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಅದನ್ನೇ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವವರು “ಮಾಡಲೇಬೇಕು” ಎಂಬುದನ್ನು ತೊರೆದು “ಮಾಡಬಯಸುವ” ಎಂಬ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗಾತಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಗಳಿಗೆ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹತಾಶೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಸುವ

ಗಂಡನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸುವಂತಹ ಸುಧಾರಿಸುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕು. ಯೋಹಾನ್‌ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ದೇವರು ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ” (1 ಯೋಹಾನ್ 4:19; KJV). D. Stuart Briscoe ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ, “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಗಡದ ವಿವಾಹವು ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಧೇಯವಾಗುತ್ತದೆ.” Briscoe‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಪೌಲನಿಂದ ‘ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊರಗಣ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಹಳೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿರುವ ಮುಂಚಿನ ಮನೋಭಾವವು. . . . ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾದರ ಮತ್ತು ಮುನಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ; ನಂತರದ್ದು, ‘ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ಹೊಸ ರೀತಿ ಎಂದು ಪೌಲನು ಕರೆಯುವ ಮನೋಭಾವವು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.”⁶⁸

ಮತ್ತಾಯ. ಈಗ ನಾನು ಮೂರು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿರುವಿರಿ. ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನೀವು ವಿವಾಹಿತ ಅಥವಾ ಅವಿವಾಹಿತ ಆಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಆತ್ಮಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಗಡ ವಿವಾಹವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ, ನೀವು ಬೇರೆ ಯಾವದೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮನುಷ್ಯ-ಕಲ್ಪಿತ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರಬಲ್ಲದು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇಚ್ಛೆಗಳು, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿ ಆಗಿರಬಲ್ಲದು-ಆದರೆ ನೀವೆಂತೂ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವದನ್ನೋ ವಿವಾಹವಾದವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನೀವು ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂಥ ಆನಂದವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗುವದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸಭೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಭೆಯು ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಸಮೂಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ) (ಎಫೆಸ 5:23, 25; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:28). ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವಂತೆ ನಡಿಸುವಾಗ ನೀವು ಆತನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ (6:3, 4, 17, 18). ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:36-38, 41, 47; KJV; ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 12:13); ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಅಂಗವಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ನೀವು ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ (ಮತ್ತು ಇದು ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಒತ್ತು ಆಗಿರುತ್ತದೆ), ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿವಾಹವಾದರೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಏನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದಾಗ (“ಬಹಳ ಪರಿಪಕ್ವ” ದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ), ಒಟ್ಟಾರೆ

ವಿವಾಹವೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದರ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಒಂದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿತ್ತು. ವಿವಾಹಿತವಾಗಿರುವದೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು (ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲಳು, ಏನೆಂದರೆ) ನಾನು ಕಲಿಯುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನೀವು ಆತ್ಮಿಕ ನವವಿವಾಹಿತರಾಗಿರಬಹುದು, ಒಬ್ಬ ನೂತನ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಅರುಹು ನಿಮಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ: ಸಮರ್ಪಣೆ, ನಂಬಿಗಸ್ಥಿತಿ, ಫಲಭರಿತತೆ, ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ.

ಬೇರೆ ಗಂಡಂದಿರು (7:4)

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ “ವಿವಾಹ” ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತು? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟುಬಿಡದ ಪರಿಪೂರ್ಣತಾವಾದಿ ಸಂಗಡ ವಿವಾಹವಾಗಿರುವ ಯುವ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೆಂಬಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆತನು ಕೆಟ್ಟವನೇನಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆತನು ಸ್ವತಃ “ಪರಿಪೂರ್ಣ” ನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಸಹ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನಷ್ಟೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ವಿಫಲವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನು ಯಾವ ನೆಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾನೆ, ಎಂದಿಗೂ ಸಹಾಯಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚುವವನಲ್ಲ (ನೋಡಿರಿ ಗಲಾತ್ಯ 3:10). ನೀವು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇರುವಿರೋ, ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ದಿನವನ್ನು ಸಹ ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗುವದೋ? ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ “ವಿವಾಹ” ಆಗಿರುವದೆಂದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿತು; ಅದು ನಮ್ಮ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತಂದು ಖಂಡಿಸಿತು; ಆದರೆ ಅದು ಯಾವದೇ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಗಡ “ವಿವಾಹ” ಆಗಿರುವದೆಂದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಲ್ಲವೋ? ಹೌದು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಪರಿಮಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಇಬ್ರಿಯ 4:15; 9:14). ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೇಳುವಷ್ಟೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಹೌದು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 5:27, 28; ಎಫೆಸ 5:27). ಹಾಗಾದರೆ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಏನು? ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂದರೆ ನಮಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು (ಎಫೆಸ 5:25). ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ, ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯು

ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ನಮಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದನ್ನು ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಆಂತರಿಕ ಯುದ್ಧಗಳು (7:14-25)

ಪ್ರಾಚೀನ ಬರಹಗಳಿಂದ ಇಂದಿನ ತನಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾನವಜನಾಂಗದ ಆಂತರಿಕ ಹೋರಾಟಗಳ ಕುರಿತ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆಂತರಿಕ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ವಿಪರೀತ ಉದಾಹರಣೆಯು Robert Louis Stephensonನ Dr. Jekyll and Mr. Hyde ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.⁶⁹ ಬಹಳ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, *The Missing* ಎಂಬ ಒಂದು "ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ" ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ ಭಾರತೀಯನು ನಾಯಕನಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ, "ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಎರಡು ನಾಯಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ಇನ್ನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತುಚ್ಛ ನಾಯಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೇ ನಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. . . . ಯಾವದು ಗೆಲ್ಲುವದು?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಮೊದಲು, ನಾಯಕನು, "ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಬಳಿಕ ಆತನು ಈ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ: "ನಾನು ಯಾವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ ಹಾಕುತ್ತೇನೋ ಅದೇ."⁷⁰

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ರೋಮಾ 7:14-25ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಬರೆದ ಯಾವ ಹೋರಾಟದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದನೋ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಈಗ ಕೊಡಲಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಂತೆಯೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋರಾಟಗಳು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದುರಾಶೆ, ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಬಯಕೆಯ ನಡುವಿನದ್ದಾಗಿತ್ತು-ಆತನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೆರವೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲನಾದ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಪೌಲನ ಆಂತರಿಕ ಹೋರಾಟವು ಮಾನವಜನಾಂಗದ ಆಂತರಿಕ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಮಾನವೇನಿಸುವದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಸಹ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನ್ವಯಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇಶಿಯ ಗಾಯಕ Johnny Cash ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು album (ಹಾಡಿನ ಧ್ವನಿರಸುಗಳಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹ) ನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದನು, ಅದರ ಮುಖಪುಟದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ನಾಯಿಗಳ ಚಿತ್ರವಿತ್ತು. ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಬಿಳಿ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ನಾಯಿಯು ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟಿಗಳುಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದು. ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಎರಡೂ ನಾಯಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು: "ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಟ್ಟವನಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ಕೆಟ್ಟನೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಳ್ಳೇವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇವನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ."⁷¹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು "ನಾನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೇವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ"⁷² ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಲ್ಲೆವು.

ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು (7:14-25)

ರೋಮಾ 7:14-25ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ, ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿಫಲತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ವರ್ಷಗಳು ಸಾಗಿದ ಹಾಗೆ, ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳು ಭಕ್ತರ ಹಾಗೂ ಪಾಪಿಷ್ಠರ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು, “ಆತನ ಮಾತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನನಗೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿಸಿರುತ್ತದೆ!”

ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ಇದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂದೇಶವು ಜೀವನವು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಂದು ಕೆಲವೊಬ್ಬರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವಾಗ, ನಾನು ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಾದರೂ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು?” ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅವರು 25ನೇ ವಚನದ ಮೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನವು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂಬುದು ನಿಜವೇ-ಆದರೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:13; ನೋಡಿರಿ ಮಾರ್ಕ 10:27)!

ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತಜೀವಿತವನ್ನು ನಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.⁷³ “ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಈ ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಸಹ ಅದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಿತ್ತು. ಅದು ಪೌಲನಿಗೆ ಉತ್ತಮವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಕಂಡಿದ್ದಾದರೆ, ನನಗೂ ಉತ್ತಮವೇ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ ಜನರು ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ 24 ಹಾಗೂ 25 ವಚನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಸೋಲು “ಉತ್ತಮವೆನ್ನುವಷ್ಟು” ಎಂದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೋಲು ಆತನನ್ನು ಕರ್ತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು, ಕರ್ತನು ಪೌಲನಿಗೆ ಜಯವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು (8:37).

7:14-25 ವಚನಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ:⁷⁴

ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು (ನಾವು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಂದೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ); ಆದರೆ, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಪಾಪ-ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲಾರದು. ಕೆಲವರು “ಜನರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವರು” ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಕೊರತೆಯು ಪೌಲನ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವೊಂದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು

ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ತಪ್ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ಜನರು ವಿಫಲರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೈಕ ಕಾರಣವು ಅವರು “ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದೇ” ಎಂಬ ಮನವರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು-ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ವಿಫಲನಾದನು.

ರೋಗ ಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಪೌಲನಿಗೆ ತಾನು “ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ದೇಹದಿಂದ” (7:24) ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣದ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿತ್ತು; ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿತ್ತು.⁷⁵

ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂಥ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಠವು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಪೌಲನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಹಠಾಶೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವಾಗ, ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ. ನಮಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲನು. ಪೌಲನು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು, “ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ” (7:25). ಬೈಬಲ್ ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂಥ ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿಯ ನಂತರ ಈಗ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸುದ್ದಿ ಇರುತ್ತದೆ!

ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಯಲುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (7:14-25)

ಒಂದು *Peanuts* ಎಂಬ ವಿನೋದಚಿತ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ, Charlie Brownನು Lucyಯ “ಮನೋವೈದ್ಯಕೀಯ ಮೇಜಿನ” ಬಳಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. Lucyಯು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ “ಮತ್ತೇ ನಿರಾಶೆಯಾದಿಯೋ, Charlie Brownನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಬಳಿಕ ಆಕೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು, “ನೀನು ನೀನೇ ಆಗಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ.” ಅದಕ್ಕೆ Charlie Brownನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ, “ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಏನು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ?” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ Lucyಯು, “ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವವಳಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಾನು ಕೇವಲ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಏನೆಂಬುದನ್ನಷ್ಟೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಅಂದಳು.⁷⁶ Lucyಯು ಮಾಡಿದ್ದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು: ಅದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು ಆದರೆ ಯಾವದೇ ನಿಜವಾದ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

ರೋಮಾ 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಮುಖ್ಯ ಒತ್ತು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ, ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ಯಾವದೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಮಸ್ಯೆಯು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಹೇಗೂ, ಒಬ್ಬನು ಅದರ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅವಿಧೇಯನಾಗುವಾಗ ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ

ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶರೀರದ ಬಲಹೀನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ನಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು-ಯಾವದೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ-ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಹಳ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (7:25). ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಕೇವಲ, "ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಎಂಥ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆ ಮನುಷ್ಯನು!" ಎಂದು ಗೋಳಾಡಬಲ್ಲೆವಷ್ಟೆ (7:24).

ಆತ್ಮನಿಂದ ಬಲಗೊಂಡವರು (7:14-25)

14 ರಿಂದ 25 ವಚನಗಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ಒಳ್ಳೇವನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ "ನಾನು" ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮ ಪದವು ಸತತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 7ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು "ನಾನು" ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಏನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. 8ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ನಮಗೆ "ನಾನು," ಜೊತೆಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಸೇರಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೋ? ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ನಂಬಿಗಸ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಬಲದಿಂದ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವ ಬಲಹೀನತೆ (7:14)

ನೀವು ಒಂದು ತೈಲ ಚಿತ್ರ ರಚನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಿರಿ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತರಗತಿಯ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರ-ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೇರುಕೃತಿ-ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ನಕಲು ಚಿತ್ರ ರಚಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುತ್ತೀರಿ; ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿಮ್ಮ ರಚಿಸುವಂತೆ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ನೀವು ನಕಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ಅಜಗಜಾಂತರವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದರರ್ಥವು ಮೇರುಕೃತಿಯಲ್ಲೇನೋ ಕುಂದುಕೊರತೆಯಿದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೋ? ಇಲ್ಲ, ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ನಿಮಗಿರುವ ಮೀತಿಯುಳ್ಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಪೌಲನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ, ನೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು-ಮತ್ತು "ಅದರಂತೆಯೇ ನಕಲು ಮಾಡುವಂತೆ" (ಅದರ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗು ಎಂದು) ಪೌಲನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು; ಆತನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು

ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಆತನು ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಂಡನು. ದೋಷವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪಾಲನಿಗಿರುವ ಕೊರತೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಅಡಿಪಡಿಪಟ್ಟಿಗಳು

¹John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 189. ²James R. Edwards, *Romans*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1992), 186. ³Larry Deason, "*The Righteousness of God*": An In-depth Study of Romans, rev. ed. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 182. ⁴Stott, 193. ⁵Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 271–72, n. 10. ⁶ಬರಹಗಾರರು ಪೌಲನನ್ನು ಆತನ "ತಾರ್ಕಿಕ ಕೊರತೆ" ಗಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇರಿತರಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಟೀಕಿಸುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಡ್ಡದೈರ್ಯವನ್ನೆಬೇಕು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಮಾನವ ತಾರ್ಕಿಕ ನುಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದವನಲ್ಲ! ⁷ಕೆಲವರು ಗಂಡನು ಸತ್ತಾಗ ಹೆಂಡತಿಯು "ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ" ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸದೃಶದಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆಕೆಯು ಈಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ⁸Morris, 273. ⁹William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 93. ¹⁰D. Martyn Lloyd-Jones, *Romans: An Exposition of Chapters 7:1—8:4* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1973), 51–54.

¹¹John MacArthur, Jr., *Romans 1—8*, The MacArthur New Testament Commentary (Chicago: Moody Press, 1991), 362. ¹²Stott, 196. ¹³Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 221. ¹⁴J. D. Thomas, *Romans*, The Living Word (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1965), 50 (emphasis added). ¹⁵"ಆತ್ಮ" (ಚಿಕ್ಕ "s") ಎಂಬುದರ ಒಂದು ವಾದವೇನೆಂದರೆ "ಆತ್ಮ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪದದ ಮುಂದೆ ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ನಿಖರ ಲೇಖನವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮೂಲಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ "ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರಾಗಿ" ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ¹⁶Morris, 277. ¹⁷ಅಂಗ ಪದಗಳಾದ "ಇಚ್ಛೆ" ಮತ್ತು "ಇಚ್ಛೆಗಳು" ಎಂಬುವುಗಳು ರೋಮಾವುರ ಪತ್ರಿಕೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ (9:18; 10:1). ಹೇಗೂ, ಆ ಪದಗಳು ಗ್ರೀಕ್ ನ ಬೇರೆ ಪದದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ¹⁸F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, 2d ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 140. ¹⁹W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 440. ²⁰Richard A. Batey, *The Letter of Paul to the Romans*, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1969), 94.

²¹Vine, 151 (emphasis added). ²²Morris, 283. ಪ್ರಕಟಣೆ 12:9ರಲ್ಲಿ, ಸೈತಾನನು "ಭೂಲೋಕದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವವನು" ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ (ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 2:11; 11:14; ಎಫೆಸೆ 6:11). ²³Bruce Barton, David Veerman, and Neil Wilson, *Romans*, Life Application Bible Commentary (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1992), 138. Similar points are made in Barclay, 96. ²⁴J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *Thessalonians, Corinthians, Galatians and Romans*, The Standard Bible Commentary (Cincinnati: Standard Publishing, n.d.), 353. ²⁵ಪೌಲನು ಬಹುಶಃ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ಮತ್ತು "ಆಜ್ಞೆ" ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವದೇ

ಆದಲ್ಲಿ, ಅದು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ "ಆಜ್ಞೆ" ನಡುವೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ²⁶Barclay, 97. ²⁷Moo, 233. ²⁸J. W. MacGorman, "Romans 7 Once More," *Southwestern Journal of Theology* (Fall 1976): 31. ²⁹R. C. Bell, *Studies in Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1957), 63. ³⁰Edwards, 184.

³¹Richard Rogers, *Paid in Full: A Commentary on Romans* (Lubbock, Tex.: Sunset Institute Press, 2002), 103. ³²ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮತ್ತುಯ 17:11 ಮತ್ತು 17:12 ನಡುವೆ ಹೋಲಿಸಿರಿ. ³³ಅಲ್ಲದೆ ಸರಾಸರಿ ಯೆಹೂದ್ಯನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಅಂತರಿಕ ತಳಮುಳವು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು (ನೋಡಿರಿ 10:1-4). ³⁴Thomas, 51-52. ³⁵Jimmy Allen, *Survey of Romans*, 7th ed. (Searcy, Ark.: By the author, 1994), 72. ³⁶ಕೆಲವು ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿತ *σarkikos* (*sarkikos*) ಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಕ್ಷರವು *sarkinos* ಎಂಬ ಪದದ ಪರಿವಾಗಿರುತ್ತದೆ. *ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ.* ³⁷ನೋಡಿರಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ: "ಶರೀರ" (Sax) ಶುರಿತ ಪದ ಅಧ್ಯಯನ, page 215. ³⁸Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 914. ³⁹ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಹಲವಾರು ಪರಿಧಮ ದರ್ಜೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಾಕ್ಯಸಾಲಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ "ಒಂದು ವೇಳೆ (ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ)" ಎಂಬುದರ ಮೂಲಭೂತ ಅರ್ಥವು "ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ" ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ⁴⁰Bauer, 504.

⁴¹See *Ibid.*, 338; Edwards, 192. ⁴²ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಅಂತರಾತ್ಮ/ಬಾಹ್ಯಮನುಷ್ಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತೇತರ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 4:16; ಎಫೆಸ 3:16). ⁴³ಪಿಲಿಪ್ಪಿ 2:13 ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ "ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ" ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ⁴⁴ಕೆಲವರು 23ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ದ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದ್ದು ಆತನ ದೇಹದ "ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ" ಇರುವಂತವುಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವು ಬಹುಶಃ ಒಂದೇ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ⁴⁵H. G. Wells, *The History of Mr. Polly* (New York: Duffield and Co., 1909), 6. ⁴⁶Rogers, 108. ⁴⁷Bauer, 988. ⁴⁸C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph Henry Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 614. ⁴⁹ಕೆಲವರು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿನ "ಮರಣ" ಎಂಬುದು ಶಾರೀರಿಕ ಮರಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ⁵⁰Bruce, 147; see *Virgil Aeneid* 8.485-488.

⁵¹ವಚನ 24ರಲ್ಲಿನ ಇಂಥ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ದೇಹ" ಎಂಬುದನ್ನು "ಶಾರೀರಿಕ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ದೇಹ" ಎಂದು ಅರ್ಥಬರುವಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವವರು ಯೋಚಿಸುವದೇನಂದರೆ 7:25ನೇ ವಚನದ ಮೊದಲ ಭಾಗವು ದೈಹಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿರಿ ರೋಮಾಪುರ 8:11; 1 ಕೊರಿಂಥ 15:53-57). ಬಹುಶಃ 7:25a ಭಾಗವು ಅಂತಹ ಒಂದು ಮೀತಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಮೀತಗೊಳಿಸಲ್ಪಡಕೂಡದು.

⁵²James Burton Coffman, *Commentary on Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1973), 275. ⁵³MacGorman, 34. ⁵⁴Stott, 214. ⁵⁵Morris, 274. ⁵⁶*Ibid.*, 293. ⁵⁷Vine, 242-43. ⁵⁸7:8-13ರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, "ಆಜ್ಞೆ" ಎಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಾಗಿದೆ (7:7). ⁵⁹"ಆಜ್ಞೆ" (*ἐντολή*, *entolē*) ಎಂಬ ಪದವು, "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ಎಂಬರ್ಥವಾಗಿದ್ದು, ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ನಿಖರ ಲೇಖನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ (7:8-13). ⁶⁰Rogers, 101.

⁶¹ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳದ ಅನ್ಯಜನರು ಎಂದಿಗೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಳಿಬಡಬಡಿಕೆಯ ಕಾಳದಲ್ಲಿ ಸಹ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ⁶²Moo, 223. ⁶³Charles R. Swindoll, *The Grace Awakening* (Fullerton, Calif.: Insight for Living, 1990), 15; D. Stuart Briscoe, *Romans*, The Communicator's Commentary (Waco, Tex.: Word Books, 1982), 148 ರಿಂದ ಅಯ್ಯುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ⁶⁴Morris, 271. ⁶⁵Bruce, 121. ⁶⁶ಕೆಲವರು ರೋಮಾ 7:1-6ನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಯಾವದೇ ವಾಕ್ಯಧಾರಿತ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುವದಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವವರ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ⁶⁷MacArthur, 364. ⁶⁸Briscoe, 144. ⁶⁹Jim Townsend, *Romans*:

Let Justice Roll Down (Elgin, Ill.: David C. Cook Publishing Co., 1988), 53 ರಲ್ಲಿ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ⁷⁰Ron Howard, prod., *The Missing* (Santa Monica, Calif.: Revolution Studios, 2003).

⁷¹Quoted in Craig Brian Larson, ed., *Contemporary Illustrations for Preachers, Teachers, & Writers* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1996), 184. ⁷²Quoted by Glen Pace in a sermon preached at Judsonia church of Christ, Judsonia, Arkansas, c. 2001. ⁷³ರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆy Moo, 246, and Jim Hylton, *Just Dying to Live* (Kalamazoo, Mich.: Master's Press, 1976), 78. ⁷⁴Barclay, 100 ರಿಂದ ಪಾಠಗಳು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ⁷⁵Jim McGuiggan noted, "The bulk . . . of our teaching and preaching is diagnosis. As important as this is, it isn't the whole answer at all. Cancer diagnosed remains cancer and needs more than recognition" (Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series [Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982], 228). ⁷⁶Townsend, 57.